

Webcast med Helga Zepp LaRouche 31 maj: Læren af den 10. juni 1963: Fred afhænger af at genskabe USA's bedste traditioner

I en omfattende diskussion i dag rapporterede Schiller Instituttets Helga Zepp-LaRouche om sit netop afsluttede besøg i Kina, og det håb, der eksisterer blandt befolkningen dér for fredelige relationer med USA, på trods af de "forværrede relationer" mellem de to nationer.

Hun indledte med at beskrive, hvordan intet af det, hun oplevede under sin rejse, passer med det negative syn på Kina, som vi hører om i Vesten. Hun gik i detaljer med dette, da hun svarede på et spørgsmål om, hvorvidt Kina har en "dyb stat", som skjuler sine sande hensigter. Selv om deres stat ikke er perfekt, sagde hun, gør engagementet i det fælles bedste folk optimistiske, i modsætning til den fremherskende pessimisme blandt amerikanske og europæiske borgere om fremtiden. Der er bekymring for, hvorvidt en krig mellem Kina og USA kan blive fremprovokeret af de kræfter, der er forbundet med Global NATO. Hun fordømte den "dæmonisering" af Kina, som er typisk for vestlige medier og politikere, og foreslog at de, der er bekymrede for Kinas hensigter, skulle besøge landet for selv at se, hvad der foregår der.

Hun talte også om betydningen af mindehøjtideligheden for præsident Kennedys tale den 10. juni 1963, da det er en "smuk tale", som afspejler et andet paradigme for Amerika, som de fleste unge mennesker ikke er klar over. Som svar på et spørgsmål om, hvordan vi kan genskabe vores forfatningsmæssige friheder og umistelige rettigheder, understregede hun

vigtigheden af de begivenheder, der er planlagt som en del af mobiliseringen den 10. juni. Hvis USA ikke får disse rettigheder tilbage, konkluderede hun, vil hele verden lide under det.

Afskrift af webcast på engelsk.

HARLEY SCHLANGER: Hello welcome to our dialogue with Helga Zepp-LaRouche, the founder and Chairwoman of the Schiller Institute. It's May 31, 2023, and I'm Harley Schlanger and I'll be your host. You can send in your questions to questions@schillerinstitute.org.

Helga has just returned from a trip to the People's Republic of China. What an amazing time to make such a trip, as we are now, in a sense, in the midst between two paradigms: One, a paradigm of war that's being directed by NATO, by the United Kingdom, and the United States against Russia in Ukraine, with an escalation virtually every day; and on the other side, a tremendous mobilization for a new paradigm of cooperation based on economic development. And for the new paradigm, the Chinese government is engaging in both economic and diplomatic policies toward that new paradigm. We have on the one side, the post-G7 meeting with the promise of more weapons, more money, more war; and on the other side, we're seeing a lot of diplomacy, the Eurasian Economic Union just met, the Argentine Finance Minister was in China; there's more talk every day of a move toward use of national currencies and away from the dollar system controlled by Wall Street and the City of London.

So Helga, I'm sure you have quite a bit to say about the trip to China. Why don't we begin with a report from you on what you found on your visit?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: I'm very happy, because it is really important to be able to go places; with the three years

pandemic, one was practically stuck in one place. And again, what I have experienced so many times, I have to reiterate: Being in China, and I visited many institutions, and we also were invited to visit all kinds of industrial places, exhibitions, firms; and I can only say that nothing ever has happened to me in China which would fit the absolutely negative picture which is being portrayed by the mainstream media in the West. And that is really very upsetting, because, I'm not saying that China is a perfect country, but it is absolutely not what is being said in the West! It's a country which is incredibly different from the West; people are generally very optimistic, extremely determined to accomplish things, to get things done, to continue on the road to improve the wellbeing of the people. And obviously, one of the major differences is that the role of the common good, as opposed to the extreme individualism which we find in the West historically and culturally, is much more in the genes of the Chinese for thousands of years.

So people are in a certain sense much more determined for the good of the country, and since we have now the 10 years anniversary of the Belt and Road Initiative, this has been the most remarkable infrastructure project in the history of mankind, bringing economic development to many countries, especially in the Global South; and that reflects itself in the kind of diplomacy you just mentioned, because the countries of the Global South in general are extremely thankful that China reached out and gave them, for the first time, the opportunity to overcome poverty and underdevelopment, and nobody talks about the so-called "debt trap." People are talking about, that they now have perspectives, that they now have railways, ports, industrial parks.

I can only say, what I have said many times in the past, but it is first of all totally unjust what is being done, the way China is being portrayed, because if you demonize a country

which has no history of military aggression; if you look at the several thousand years of Chinese history, it had maybe a few wars, but as compared to the hundreds and hundreds of wars in the West, it is an absolutely non-aggressive country; it does not try to proselytize its own model; it does not demand that other countries buy into the political system of China; it has the highest respect for the different social systems that countries choose and their right to their own path.

And naturally, right now, people are extremely concerned about the hardening of the relationship between the U.S. and China. And however, they don't do it from a standpoint of defensiveness, they do it determined. I watched two Chinese movies with English subtitles, which were extremely interesting: One was on the history of the emergence of the Communist Party at the beginning of the 20th century; and the other one was about the developments of the People's Republic of China after 1949. And when you watch these movies, you get a sense of the tremendous accomplishment, how China got rid of what they experienced as a great shame, the Century of Humiliation, the difficulties in founding the first traditional republic, and then more years of civil war, and then finally the creation of the People's Republic. And they do not want to have that kind of trouble any more! So they will defend themselves, but they're not aggressive.

However, the fact that recently, the Chinese Defense Minister refused to meet the American Defense Secretary in Singapore, in the context of the Shangri-La Dialogue security conference, reflects a hardened mood, that they do not want to be pushed around any more. And naturally, there is a big concern about the extension of Global NATO, the fact that Japan will open up a NATO office as of now, next year, in Tokyo; these are all questions of extreme concern.

But anyway, if people have the chance to travel to China, it's not inexpensive, but it is something somebody should do in their lifetime, once, and open your eyes and see with your own

eyes what you see. And you will find that the reality of China is very, very different than what is being portrayed in the Western media.

And given the fact that the two largest economies, the United States and China, if they don't work together, the whole world suffers; and the present idea, to "decouple," as it's being pushed in the United States, or the more sophist way of saying the same thing coming from the European Union, to "de-risk"—what a word! This is a complete stupid word-creation—would be really devastating. It would be devastating for the world economy, and it would be catastrophic for European countries, and it would imply the danger of a military escalation as Dr. Mahathir of Malaysia, in my view, completely correctly analyzed it. He said, it would be a world catastrophe, if the world would fall into two different blocs and it would lead to a world war.

What the Chinese say to all of this, they say, well, if the countries want to "de-risk" they should do more trade with China, because China is very reliable. So if you want to de-risk then come on and trade more.

Anyway, I would have a lot to say, but maybe some of the questions will cause me to say a couple of more things.

SCHLANGER: That's a good start, and we do have more questions on China. But, this idea of "de-risk," it reminds me of "pre-bunking." There's a whole new Orwellian vocabulary that's being produced to explain away the intent for war that's coming from NATO.

We have a question from Maria, who's the CEO of Music Box, Inc. She asks: "Of all that you saw, what was the greatest lesson you brought back from your trip?"

ZEPP-LAROUCHE: I don't know this Music Box, but I actually met several people from the music field, and that was, in one sense the most impressive, because they were totally excited about European Classical music. I don't know if that pleases the questioner, because I don't know if this Music Box involves Classical music. But, for example, there is a whole renaissance of Classical music in China. A lot of young people—several people I talked with basically said, when you go to a concert in Europe, you see Beethoven or other Classical composers, you see a lot of gray heads or white heads, because mostly old people go to these concerts. In China, it's the young people, who are completely enthusiastic about Classical music, because they recognize the absolutely important contribution to the development of creativity that Classical music does.

So I would say that this cultural optimism and the openness for a dialogue with other cultures, definitely was one thing which impressed me the most.

And otherwise, I would say, it's the attitude, who Chinese are so oriented to get things done. In a certain sense, they have all the virtues the Germans used to have, but no longer have. They are industrious, they are punctual, they are reliable, they get their work done on time, they have a tremendous work morale. As I said, these were all virtues which Germany was once famous for in the 1950s and '60s, maybe into '70s, but now the Germans, especially younger people want to have more free time, they want to have more leisure, work is less important. I mean, there is a benefit for that, but the country as a whole suffers.

I think, to sum up those two points, what impresses me all the time, the most, and this time also, is a general positive world outlook, and an optimism which comes from that.

SCHLANGER: Now, here's a question that came in from someone in San José: Are the Chinese you met worried about the possibility the Biden administration would provoke a war over Taiwan?

ZEPP-LAROUCHE: I think, yes. I think the idea that there could be a war is definitely in the minds of the more—the think tanks and the people who are in the political activities. And what should they say? They look at what happened with the NATO expansions in Europe, six NATO expansions which they clearly share the view of Russia and many countries in the Global South, that it was these NATO expansions which contributed essentially to this war in Ukraine. And then they look at Global NATO. You know, NATO was originally supposed to be a North Atlantic defensive alliance against the Soviet Union and the Warsaw Pact. And when the Soviet Union disintegrated and the Warsaw Pact disappeared, NATO should have dissolved. And instead, now they are talking about “Global NATO,” into the Indo-Pacific. As I said, already, they want to open up an office in Japan, and naturally the various activities of NATO-related ships and forces in the South China Sea, and the continuous provocations around Taiwan, delivering weapons to Taiwan; Pelosi being de facto an official member of the government, despite the fact that she's from the Congress, but in terms of line of succession hierarchy, she is in the line of the government of the United States. And despite the fact that the Biden administration also gives lip service to the One China policy, which is international law, nevertheless, they keep pushing the independence of Taiwan, encouraging forces there to go in that direction; and obviously, the Chinese do regard Taiwan as being part of mainland China, and they regard this as an extreme provocation and the red line which absolutely must not be crossed.

So I think that there is clearly a determination. There were articles, not recently, but a little while ago, discussing if

it would come to a military confrontation over Taiwan, or the PLA is absolutely convinced and certain that they would naturally win any such military confrontation: Just look at the map—Taiwan is many thousands of miles away from the United States, and just a few miles away from the mainland, so who has the logistical advantage is pretty clear. And naturally, as long as it remains conventional, nobody has a chance to mess around with Taiwan.

So, I think they are worried, and I think that that is why the relationship between China and Russia, I think is absolutely there to stay. And if you look at the economic power of China and the military power of Russia as a combination, it's definitely something one should not mess with.

SCHLANGER: I'll take up one more question on China right now from Patricia, who asks something that I hear with some frequency: Is there a deep state in China that Biden works with? And is there a front that you may have met, that seems to be more friendly, that's a fake, but really is part of the deep state as a deception?

ZEPP-LAROUCHE: Uh—I think that that is completely off the wall. The Communist Party is in control of the country. They have something which is called "whole-process democracy," and it's actually quite impressive. I think, if you are interested to really find out about China, you should look at that more closely. Because, they have a system whereby nobody makes a career, who does not go through all the different steps of government, starting with a local level; then if you are doing well on the local level, you will go to the county level; then from the county level to a municipal level; then from there to a provincial level. And you have to go through all of these different steps of leadership to qualify for higher positions

of government, or even in the party.

And the Chinese argue that that is a much better system, than the so-called Western parliamentary democracy, or even the Presidential system in the United States, because, in Germany, for example, we had a politician once, whose name was Franz Müntefering, and he became sort of famous, because at one point he said, "Oh, it's completely unfair to be reminded of promises I gave during the election campaign"—meaning that, a politician can say in the election campaign whatever he wants, and then it doesn't matter what he does afterwards.

In China, they are very proud to say there is an accountability, not only leading into this process of elections, but especially coming out of it, and making sure that whatever was discussed at various levels of decision-making is being carried out, and carried through, and that the accountability exists afterwards.

So, I think whoever is spreading this idea about the "deep state" in China, I think it is really not existent. And President Xi Jinping in particular, he was extremely emphatic in the early years of his office, to make a campaign against corruption. And right now, you can see, this has really gotten through all pores of society: For example, when you try to give the waitress in a restaurant a tip, they don't take it. They are basically told, and this is part of a long campaign, not to be susceptible to money, bribes and so forth. And I have only experienced that that is, indeed, the case.

So, I think that there are definitely many problems which still have to be tackled; I think maybe people are working really very hard, and maybe people would enjoy to go more often to theaters. But the only real criticism I have met, and I always make it a point to talk to as many people as I can, was that the government is not doing enough: That all the laws are good, that the government is good, but if some problem occurs, it just means the government should be more forceful

to make things function. And that is a completely different attitude than, let's say in Germany, where people say, "Oh, too much government, and you can't trust the government." It's the opposite in China.

So, I think that that line, and whoever has peddled that, has no credibility whatsoever.

SCHLANGER: Now, here's a question from someone who is organizing with the "Urgent Appeal," that the Schiller Institute sent out. And by the way, let me remind people, we're taking your questions at questions@schillerinstitute.org, and you can still send in your questions now.

But this is someone who is circulating the statement for signatures. She asks: "Can you say what you hope to accomplish with the statement the Schiller Institute issued, 'Urgent Appeal by Citizens and Institutions from All Over the World to the (Next) President of the United States!'" What is the intent of circulating that?" [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states]

ZEPP-LAROCHE: Well, on the 10th of June is 60th anniversary of the famous speech by John F. Kennedy at the American University, which is generally called the "Peace Speech." And if you haven't don't that yet, you should read that speech, or even listen to him on YouTube, because it is a beautiful speech, where Kennedy says that the world needs peace, coming from America, but not a Pax Americana, where the United States would enforce with weapons to subject all others and that way have a "peace of grave." But to have a peace where each country can flourish and work together. [<https://www.jfklibrary.org/archives/other-resources/john-->

f-kennedy-speeches/american-university-19630610]

And it's a very beautiful, poetical speech. And it is so important that people listen to that speech—there are also other, incredible speeches by Kennedy, for example, one where he talks about the importance of art and culture, which I can only underwrite every word he is saying there, that it is the culture of a country which is what makes it human and what makes it beautiful. [<https://www.kennedy-center.org/video/digital-stage/other/2020/an-american-pageant-of-the-arts/>]

First of all, many young people have no real idea who Kennedy was, because they were born long, long after he had been assassinated, and therefore they don't have a vivid idea any more that he represented a completely different paradigm of American politics. And this is very important, because what I want to accomplish with that statement is, as I mentioned before: We are in an unbelievable historic transformation right now, of which people in the West are hardly aware. The Global South is shifting—first of all, they have a completely new self-assurance; they have the economic ties, especially with China, but also among each other, Brazil, India, Indonesia—these are all major countries that are now rising. And the danger would be that the West remains arrogant, and basically says, “who are these people from the South? They should be submitting to the unipolar world,” because they will not.

And it would be very dangerous if you would have a complete separation into two blocs, a Western bloc, and a bloc of Russia, China, and the Global South, because you can't solve the problems of the world by this separation. And if the dynamic would continue, that it would all turn anti-America, which is clearly a tendency, because the United States—there was just a report by Brown University; and they made a study and they said the interventionist wars in which the United States was involved after 9/11, resulted in 4.5 million

deaths! Now, that is an unbelievable figure! [<https://watson.brown.edu/costsofwar/files/cow/imce/-papers/2023/Indirect%20Deaths.pdf>] And naturally, there are many people in the Global South also, who are not exactly friendly to the United States, and that's probably the understatement of the year. And it would be very devastating if that would remain like that. Because I think if that is the tendency, World War III is unfortunately very likely down the road, or sooner or later.

So, since Kennedy represents a completely different paradigm of American politics, more like it was meant to be with the Founding Fathers, the American Revolution, the War of Independence against the British Empire, John Quincy Adams' conception of foreign policy; Lincoln, Franklin D. Roosevelt, and then Kennedy, who, after all, defused the Cuban Missile Crisis, together with Khrushchev, and who had a very optimistic idea about the ability of man to solve any problems through science and technology.

So, it's a different paradigm. And by making this appeal, by saying, that what the whole world wishes, is that the United States would go back to that kind of a paradigm, which Kennedy represented. I think that first of all, it will help to educate people around the world to look at the United States in a more differentiated way, and hopefully, inside the United States also causes Americans to review their own history. Because, as my late husband, Lyndon LaRouche, emphatically always said, that things went wrong with America after the assassination of Kennedy, and especially the cover-up through the Warren Commission. Because, if you assassinate the President of a country, which, obviously, the "lone assassin" theory does not hold for one minute, and then you have a cover-up and the institutions of that country are not able to remedy that, or find out the truth and find justice, this is an extremely—this was a break in the history of the United States. And the last 50, now 60 years, that is something one

has to work through and find back to the kinds of values that existed with Franklin Roosevelt, with Kennedy, and I think that that's the purpose.

And I always think one should relate to the best tradition of the other, and not the worst. When I founded the Schiller Institute in 1984, the main purpose was to contribute to a just, new world economic order, and the idea that this is only possible if one has a renaissance of Classical culture and a dialogue of the best traditions of all cultures, with the idea that peace is really possible when you relate to the best of the other person, or the other country, or the other tradition, and vice versa. Because, when you bring forth what is good in the other, then that is the basis for peace.

So I hope with that, and the memory comes back, that America should become, again, a force for good in the world, and then the whole world would be peaceful, and happy.

SCHLANGER: OK. Happiness is important, as your husband always said, you have to "have fun."

I have two more questions for you, Helga. One goes back to the war danger and it's from Leo, who said: "Thank you for your good work." He asks about NATO's Air Defender 23 exercises coming up in about 10 days, will these be used as a cover, similar to what Seymour Hersh accused the NATO naval exercises in June 2022, to plant the explosives that blew up the Nord Stream pipelines. He said, "Could these exercises be used for a provocation?"

ZEPP-LAROUCHE: Well, I think the reference to the Nord Stream pipelines, and how this maneuver was used, actually gives a reason for worry that something like that is possible. But even without that, these Defender 23 maneuvers for sure will

take place in a period of utmost tensions, already; escalated warfare, the recent new drone attacks into Moscow show—this is called a “terrorist act” by the Russians, and naturally, it’s an atmosphere of extreme tension. And even before, even without maneuvers, we had, in the last several years, so many incidents where fighter jets almost had collisions, or you had almost accidents with ships and jets. And I said: If world peace depends on the ability of a pilot to avoid an accident, you know, then we are really in bad shape!

So, I think, that unfortunately, I have to say there is worry for this period, and we should really escalate our campaign, even if it does not look likely right now, that there must be negotiations. And you have many forces—President Lula of Brazil, he’s all the time trying to get this peace club of the developing countries together; you have the Chinese trying to get support for their 12-point peace plan; which a high-ranking Chinese official just travelled throughout Europe, but he found very little response; Pope Francis is still very active, trying to promote the role of the Vatican for negotiations. So I think that that needs to be strengthened, and no matter what the refusal is, that is the way to go.

I can only say, we should all be mobilized, and we need a strong peace movement, a much stronger peace movement than we have right now. And the mobilization around June 10, where we have in many cities around the world, we have rallies in the morning and then at U.S. time in the afternoon, we have the conference, which I think takes place in Washington or New York. But we have rallies around the world, so you should join them, and express your absolute determination to make the peace movement strong enough to be heard, and not to be overheard.

SCHLANGER: And one of the ways you should do that is to do is to make a copy of the “Urgent Appeal by Citizens and

Institutions from All Over the World to the (Next) President of the United States!" (https://assets.nationbuilder.-com/schillerinstitute/pages/1092/attachments/original/-1684363804/20230517_next_us_pres.pdf?) Print it, copy it, distribute it, send it out via social media: Let's get people talking about these ideas that Helga's been presenting, in terms of what actually is the better tradition of the United States.

And Helga, that brings me to the final question, from Lorry, who asks: "Will we ever get our inalienable rights and our Constitutional freedoms back in America?"

ZEPP-LAROUCHE: I think it requires a new American Revolution. I can only say, if America does not get these inalienable rights back, the whole world will suffer. Because, you have right now a situation where the United States is the strongest military power. Maybe Russia has certain technological advantages here and there, but the U.S. does have a mighty military complex, and not only that.

I think the whole fate of humanity depends on the answer to that question, to be positive. Because, we have a financial crisis, the Scylla and Charybdis between hyperinflation and the chain-reaction collapse is clearly presently there, and it's reflected in the fact that the central banks are really hovering between interest rate rising and lowering and rising again. If you had a collapse of the system, I think that would mean a heightened danger of war, because I don't think the West would disintegrate as peacefully as the Warsaw Pact did in 1991.

So, the kind of reform and the kind of reorganization of the financial system, as part of a new global security and development architecture which the Schiller Institute has been mobilizing for, is really extremely urgent. And right now, I

think a similar approach—and I can assure you quite independently of each other, because I did not consult with the Chinese before I made this proposal, and I can prove that (anyway, that's a different matter). The Chinese government, otherwise, Xi Jinping has this triple approach of the Global Security Initiative, the Global Development Initiative, and the Global Civilization Initiative, which is all part of a package. And that is a framework for such discussions. And we have to convince our European countries, because I've almost given up the hope that you can convince the Western establishments, because they're like the three monkeys—blind, deaf, and don't speak. I think they're so arrogant, and convinced that they're superior, like Josep Borrell, that they're sitting in a beautiful “garden” and the rest of the world is a “jungle”! I mean, the whole world laughs about that! But they don't get it! They don't get it! They just are completely unwilling and unable to review their own behavior and correct, if they would find it full of flaws; but it does not occur to them.

So I think we have to mobilize the citizens, and that is really a question of not only the United States needs to go back to its inalienable rights, but also all of Europe. Because Europe, right now, is not following its own interests; I think we are being forced into an unipolar world which is very detrimental to the interests of European nations.

We need a mobilization of the state citizens, or citizens have to become state citizens, meaning they have to qualify to know what is going on and not just rely on the very evil mass media at this point, because they're streamlined, in ways which have not happened in 80 years, in Germany, for sure.

So, we need citizens to be awake, to study, to learn about foreign policy, to learn about economics, and take responsibility for your own country: And then, we have a chance. It means, you should work with us.

SCHLANGER: Well, let me thank all of you for your questions. We have run out of time and couldn't take them all. But Helga, let me thank you: I know you're somewhat jet-lagged, just coming back, but I'm sure everyone appreciates what you've contributed to the discussion, and will take seriously your appeal to join this mobilization to bring back the best tradition of America, and not just for America, but for everyone.

So Helga, thanks again, and I'll see you next week.

ZEPP-LAROUCHE: Yes, till next week.

CGTN TV's The Point interviewer Zepp-LaRouche om forholdet mellem Europa og Kina, 10 år med BRI

Den 30. maj 2023 (EIRNS) – CGTN TV's program, The Point, med Liu Xin som vært i Beijing, har interviewet Helga Zepp-LaRouche. Liu indleder interviewet med en meget provokerende introduktion: "Afkobling fra Kina er selvdestruktivt," siger Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og leder af den tyske tænketank, Schiller Institut. Hun kalder idéen et

geopolitisk komplot, som er ensbetydende med økonomisk selvmord for Tyskland, mens EU og verden lider under konsekvenserne.

“Hvis afkoblingen fra Kina vil føre til yderligere skade, hvad er så hendes tanker om den såkaldte alternative ‘de-risking’ med Kina? Og som ‘Silkevejsdamen’, hvordan vurderer hun så BVI ti år senere? Har den vist sig at være Den Nye Verdenslandbro i lighed med fortidens?”

Den fulde udskrift er nedenfor, og videoen kan ses på <https://www.cgtn.com/tv/replay?id=BEHIAEA>

Afskrift: Følgende er et udskrift fra EIR af Helga Zepp-LaRouches, Schiller Instituttets grundlægger og leder, gæsteoptræden i CGTN's "The Point", som blev udsendt den 29. maj.

LIU XIN: Afkobling fra Kina viser sig at være selvdestruktivt, hævder grundlægger og formand for den tyske tænketank Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche. Kan hun underbygge det? Og hvordan kan afrikanere fortælle deres sandfærdige historier på en begavet måde? Min eksklusive samtale med Kwesi Pratt, grundlægger af Pan-Africa Television. Velkommen til denne specialudgave af "The Point" med mig, Liu Xin, som rapporterer fra Beijing.

Afkobling fra Kina er selvdestruktivt, siger Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for den tyske tænketank, Schiller Instituttet. Hun kalder idéen et geopolitisk komplot, som er ensbetydende med økonomisk selvmord for Tyskland, og hvor EU og verdensøkonomien lider under konsekvenserne. Hvis afkobling fra Kina vil føre til yderligere skade, hvad mener hun så om den såkaldte alternative tilgang med såkaldt "de-risking" i forhold til Kina? Og som den nye silkevejsdame, hvordan vurderer hun BVI ti år senere? Har den vist sig at være den Nye Verdenslandbro ligesom den gamle? Jeg er glad for at have Helga Zepp-LaRouche med fra Beijing.

Fru Zepp-LaRouche, velkommen til "The Point". Du har ved forskellige lejligheder sagt, at det potentielt vil have enorme omkostninger at afkoble sig fra Kina. Hvad mener du helt præcist med det? Hvilke enorme omkostninger ville der være tale om?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Altså, for det første tror jeg ikke, at det er særlig hensigtsmæssigt, da økonomierne imellem både Europa og Kina og USA og Kina er så sammenvævede, at det er som at skære sin egen hånd af, når man gør det. Desuden mener jeg, at det vestlige finanssystem er i en forfærdelig tilstand. Bloomberg nævnte for nylig, at ud af 4800 amerikanske banker er halvdelen af dem insolvente. USA's gæld kan misligholdes, og det vil føre til verdensomspændende panik, arbejdsløshed og så videre. Jeg tror, vi sidder på en krudttønde. Jeg er overbevist om, at hvis denne politik fortsætter, vil de virkelige tabere være Vesten, fordi det vestlige finanssystem er bankerot, mens andre lande som Kina er langt mere baseret på fysisk økonomi, og derfor vil de overleve en sådan situation betydeligt lettere. Det kan man se i tilfældet med Rusland, hvor sanktioneerne gav fuldstændig bagslag. Det var ikke Rusland, der led. Nu er Tyskland ved at blive afindustrialiseret som følge af sanktioneerne, og Rusland klarer sig relativt godt. Så jeg mener, at denne politik er fuldstændig tåbelig, og at de mennesker, der presser på for afkobling, økonomisk set er ekstremt tåbelige.

LIU XIN: Hvis det er så tåbeligt, hvor tror du så, at hele snakken om afkobling kommer fra? Kopierer europæiske virksomheder og europæiske politikere i virkeligheden de amerikanske synspunkter?

ZEPP-LAROUCHE: Ja, det gør de. Europa har på dette tidspunkt med meget få undtagelser, som præsident Macron, mistet al uafhængighed, og det, de europæiske regeringer gør, er helt imod industriens interesser. Den tyske industri forsøger nu meget forsigtigt at protestere over, at de har brug for samarbejdet med Kina, men det kommer af den geopolitiske vilje

til at knuse Rusland. Jeg tror ikke, det er et for stærkt ord, og når det er lykkedes for dem at gøre det med Rusland, så vil det næste være Kina. Så jeg tror, det er en del af den konfrontationspolitik, der kommer fra Vesten lige nu.

LIU XIN: Handlen mellem Kina og Tyskland steg til 300 mia euro sidste år, hvilket gjorde Kina til Tysklands vigtigste handelspartner for syvende år i træk. Men på en eller anden måde er der nogle, der kalder det økonomisk afhængighed. Tror du det er tilfældet, og hvordan forklarer du denne mentalitet om, at en masse handel nødvendigvis sætter et land i en ugunstig position?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, det er en spidsfindighed. Når man har en fungerende verdensøkonomi, samarbejder landene. Tyskland har haft stor gavn af at samarbejde med Kina. Uden Kinas økonomi, som de facto er motoren i verdensøkonomien, ville verden være i en meget værre tilstand, så det er sofisteri. Jeg tror, at de mennesker, der siger disse ting, simpelthen lyver; det har ingen realitet i de økonomiske fakta. Lige nu er Tyskland fuldstændig afhængig af USA. Vi køber nu energi, som er tre gange dyrere end den russiske gas i form af amerikansk LNG [flydende naturgas]. Den amerikanske lovgivning, Inflation Reduction Act, får virksomheder til at forlade Tyskland og investere i USA, fordi de ellers ikke kan overleve. Tyskland bliver således mere og mere afhængig af USA fremfor Kina. Så, folk skal ikke altid tro på de formuleringer, der bliver brugt, for de har en hensigt næsten hver gang.

LIU XIN: Er det derfor, at du ved et af de seneste arrangementer advarede mod en kommende stor depression? Du sagde også, at politikerne på den anden side af Atlanten gik i søvne, og at massemedierne næsten gør et kriminelt stykke arbejde i deres bestræbelser på at distrahere folk og bruge misinformation til at overbevise dem om, at verden er meget anderledes, end den faktisk er. Er det det du taler om her?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg ved fra mange personlige diskussioner, at mange i toppen af etablissementet i Vesten udmærket ved, at kasinoøkonomien er færdig. Den har spillet fallit. Profitmaksimeringspolitikken har i årtier været en ulempe for realøkonomien. De rige er blevet rigere, milliardærerne er blevet flere, men milliarder af mennesker er blevet fattigere. Det system kan ikke opretholdes.

Så for dem der ved det, og der er nogle topledere i banksektoren, i finanssektoren, som udmærket ved, at finanssystemets nuværende tilstand er af en sådan art, at det kan eksplodere, udløst af en konkurs som First Republic Bank i USA, eller den nylige sammenlægning af Credit Suisse i Schweiz. Schweiz har nu en enorm megabank, fordi UBS har overtaget Credit Suisse, hvilket udgør en umådelig sårbarhed for den schweiziske økonomi. Så det kan eksplodere på et øjeblik. Og de mennesker, der ved det, fortsætter spillet, og det betragter jeg som kriminelt.

LIU XIN: For at løse problemet har nogle mennesker foreslået ideen om de-risking, som om det er vejen frem i stedet for afkobling, de taler nu om de-risking som vejen frem. Hvad er din mening om det?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg har endnu ikke fundet nogen, der kan forklare, hvad den egentlige forskel er mellem afkobling og de-risking. Det er dybest set det samme, for det er ideen om at isolere Kina, at opsøge lande, som ikke er Kina. Men Kina har en utrolig fordel i form af infrastruktur, kvalificeret arbejdskraft og en enorm succeshistorie med modernisering. Hvis man tager til visse centre som Xinxiang, så er det den nyeste udvikling inden for mange teknologier. Man kan ikke tage til et land, som ikke har disse forudsætninger, og tro, at man kan mindske risikoen ved at investere i disse andre lande. Jeg tror, det er et forsøg på at inddæmme Kina, og det vil ikke fungere. Jeg synes, det er en meget tåbelig strategi.

LIU XIN: Men mener du, at der er noget legitimt i den bekymring, som erhvervslivet og nogle gange det politiske establishment udtrykker om, at det er ubalanceret at gøre forretninger med Kina? Kan du se nogen elementer af det? Hvis ja, hvad mener du så er den rigtige tilgang til at løse disse problemer?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg studerede det økonomiske møde, der fandt sted i december sidste år, hvor Xi Jinping stort set nulstillede regnearket for handel med andre lande. Der er mere åbning, mere fokus på at tillade udenlandske investeringer. Jeg tror ikke, at alle disse argumenter holder, når man begynder at se på det i virkeligheden. Naturligvis kan man altid sige, at der kunne være bedre betingelser, men jeg tror, at man for eksempel kan tage Den nye Udviklingsbank, som nu blev åbnet i Shanghai, hvor Dilma Rousseff er den nye direktør. Præsident Lula sagde, da han var i Kina, at dette vil blive den store nye bank for det Globale Syd. Hvis Vesten var smart, ville de på en eller anden måde samarbejde med den slags initiativer i udviklingen af det Globale Syd, for det er de fremtidige markeder. Afrika vil for eksempel have 2,5 milliarder mennesker i år 2050. Hvis vi ønsker en fredelig verden, ville de europæiske nationer og selv USA foreslå: "Lad os samarbejde med Kina om at udvikle disse kontinenter – Afrika, Latinamerika, Sydasien – som ikke er udviklede." Selv Europa har dele, som endnu ikke er udviklet. Lad os koncentrere os om fælles projekter, joint ventures, og alle vil få en fordel. Men det vil kræve en anden tankegang fra Vestens side.

LIU XIN: Tror du, at den slags tankegang kan indfinde sig snart, i betragtning af den nuværende geopolitiske spænding, som vi ser fra Vesten?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at jeg normalt ville have svaret "nej", fordi etableringerne er ret forstokkede i deres synspunkter. Men vi har lige nu en situation både i USA og i Europa, hvor regeringerne ikke længere tager hensyn til

befolkningens interesser i deres politik. Tag for eksempel det faktum, at den tyske regering ikke protesterede over, at det efter al sandsynlighed var den amerikanske regering, der sprængte Nord Stream-rørledningerne i luften. Det har den undersøgende journalist Seymour Hersh fremlagt fuldstændige beviser for. Vi har talt med mange militæreksperter i Europa i forskellige lande, som alle bekræfter, at det er den eneste sandsynlige forklaring. Vil den tyske regering i det mindste protestere over for den amerikanske regering? Nej, men hvem betaler regningen? Det er de almindelige mennesker, som nu skal betale meget mere for energi og leveomkostninger. Det er bare ét eksempel ud af mange. Så jeg tror, vi er på vej mod en situation, hvor pludselige ændringer vil give mulighed for at ændre parametrene og også holdningen hos størstedelen af befolkningen.

LIU XIN: Du er kendt af mange som Den nye silkevejs Dame. Nu, hvor vi fejrer 10-årsdagen for ideen om Bælte- og Vej-Initiativet (BVI), mener du så, at dette initiativ har haft den forventede effekt? Og hvad tænker du om de forskellige vestlige bekymringer, der hidtil har været forbundet med dette initiativ, såsom høj gæld?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at de 10 år med Bælte- og Vej-Initiativet har forandret verden fuldstændigt. For eksempel har landene i det Globale Syd nu opnået den nye selvtillid, at de i samarbejde med Kina og Bælt & Vej endelig kan overvinde kolonialisme, fattigdom og underudvikling. Jeg har i den seneste tid set en helt ny selvtillid, som for eksempel kommer til udtryk i, at BRIKS-landene har 19 ansøgninger om medlemskab. Mange organisationer i det Globale Syd hævder nu, at de er nødt til at få en stærkere stemme i udformningen af verden, fordi de repræsenterer størstedelen af menneskeheden. Det har sin forklaring i, at Bælte- og Vej-Initiativet eksisterer, og at mange fantastiske projekter er blevet realiseret. Som Kina-Pakistan-korridoren eller hurtigtoget mellem Jakarta og Bandung i Indonesien, eller hurtigtoget

mellem Laos og Kunming og mange andre af den slags projekter. Så jeg tror virkelig ikke, at dette skal forhindres. Uanset hvad Vesten forsøger at gøre, tror jeg, at de har tabt spillet, og at Kina har bevist, at de faktisk gør noget i udviklingslandenes interesse, og at win-win-politikken er meget bedre end den politik, hvor man forsøger at undertrykke andre.

LIU XIN: Hvordan skal vi fortsætte og undgå det scenarie, som du har advaret om, nemlig at verden splittes i to blokke? Den ene repræsenteres af det USA-ledede Vesten, og den anden af Rusland, Kina og det Globale Syd. For at undgå dette scenarie, hvad mener du så, at Kina skal gøre for at fortsætte med at skabe den slags win-win?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at disse tre initiativer fra præsident Xi Jinping – Det Globale Sikkerhedsinitiativ, Det Globale Udviklingsinitiativ og Det Globale Civilisationsinitiativ – samlet som en pakke er nøglen til at løse denne situation. Vi har brug for en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til interesserne i hvert eneste land på planeten. Den eneste form for global tænkning, der gør det, kommer faktisk fra disse initiativer. Så jeg mener, at det bør diskuteres mere indgående. Jeg vil foreslå, at Kina arrangerer et væld af konferencer, hvor ledere fra det Globale Syd inviteres til at udtrykke deres synspunkter. Jeg er sikker på, at det vil have indflydelse på folk i Tyskland, Italien og Frankrig, fordi de ikke ved, hvad lederne i det Globale Syd og folkene i det Globale Syd har af synspunkter. Og der må findes en måde at bryde dette på, for hvis man kun har folkets mening, og folk virkelig vidste, hvad der er på spil, tror jeg, de ville komme til den rigtige konklusion. For jeg tror, at mennesket grundlæggende er godt.

LIU XIN: Okay, vi er nødt til at stoppe her; vores tid er meget begrænset. Mange tak til grundlægger og formand for den tyske tænketank Schiller Institutet, Helga Zepp-LaRouche, som

er med mig fra Beijing.

Memorial Day, erindringens gådefulde strenge og JFK's højeste politiske kunst

Den 29. maj 2023 (EIRNS) – Memorial Day handler ikke om at vælge mellem at fejre en fridag for at spise hotdogs eller føle sig trist et øjeblik over dem, der ofrede deres liv for en sag. Abraham Lincoln indfangede i sin første indsættelsestale bedst, hvordan mindedage for dem, der kæmpede for landet, faktisk fungerer, selv da landet stod over for udbruddet af en borgerkrig: "Erindringens gådefulde strenge, der strækker sig fra hver eneste slagmark og fædrelandsgrav til hvert eneste levende hjerte og ildsted over hele dette vide land, vil stadig få unionens kor til at svinge, når de igen berøres, som de helt sikkert vil blive, af de bedre engle i vores natur."

Nogle af de efterklingende ekkoer af Lincolns statskunst omfatter følgende: Det er vigtigt at minde os selv om, at vi ikke udgør så dårligt et folk, som vores nuværende omstændigheder kunne antyde, at vi er; og at vi i den bevidste indsats for at mindes, hvad der er gået forud for landets dannelse og eksistens, kan blive forvandlet til de personer, som vi burde være. Det kan lykkes, fordi hukommelsen fungerer på samme måde som musikkens kraft.

Da Memorial Day i dag indtræffer på præsident John F. Kennedys fødselsdag, som også var veteran, og som i sandhed døde i

dette lands tjeneste, er det værd at studere hans hovedtale om kulturens nære rolle på det højeste politiske niveau. Han omtalte i 1962 som en del af bestræbelserne på at etablere et nationalt kulturprojekt, det, der skulle blive til JFK Center for the Performing Arts. (<https://www.presidency.ucsb.edu/documents/remarks-close-circuit-television-broadcast-behalf-the-national-cultural-center>)

“I det omfang kunstnere kæmper for at udtrykke skønhed i form og farve og lyd, i det omfang de skriver om menneskets livtag med naturen eller samfundet eller sig selv, i det omfang rammer de en modtagelig klangbund i hele menneskeheden. I dag taler Sofokles til os fra mere end 2.000 år tilbage.” På trods af spændingerne mellem Rusland og USA læser russerne Mark Twain og Edgar Poe, og amerikanerne læser Tolstoj og Dostojevskij, og begge opnår “indsigt i de fælles problemer i det menneskelige hjerte. Så i dag, som altid, kender kunsten ingen nationale grænser.”

“Genier kan tale på et hvilket som helst sprog, og hele verden vil høre det og lytte. Bag stormen af daglige konflikter og kriser, de dramatiske konfrontationer, den politiske kamps tumult, fortsætter digteren, kunstneren, musikeren århundreders stille arbejde med at bygge broer af erfaring mellem folkeslag, minde mennesket om det universelle i dets følelser og ønsker og fortvivlelse, og minde det om, at de kræfter, der forener, er dybere end dem, der splitter.

“Således er kunst og opmuntring til kunst politisk i den allerdybeste betydning, ikke som et våben i kampen, men som et instrument til at forstå det nytteløse i at kæmpe mellem dem, der deler menneskets tro. Aischylos og Platon bliver husket i dag, længe efter at det kejserlige Athens triumfer er glemt. Dante overlevede ambitionerne i det 13. århundredes Firenze. Goethe hæver sig roligt over Tysklands politik, og jeg er sikker på, at når århundreders støv har lagt sig over vores byer, vil vi også blive husket, ikke for sejre eller nederlag i kamp eller politik, men for vores bidrag til den

menneskelige ånd ... Hvis vi kan gøre vores land til en af civilisationens store skoler, så vil vores krav på menneskehedens ultimative taknemmelighed helt sikkert hvile på denne præstation.”

JFK tilføjede, at “et stort demokratisk samfund” har “et særligt ansvar over for kunsten, for kunsten er den store demokrat, der kalder kreative genier frem fra alle dele af samfundet... Den blotte ophobning af rigdom og magt er tilgængelig for både diktatoren og demokraten. Hvad frihed alene kan bringe, er frigørelsen af det menneskelige sind og ånd, som finder sin rigeste opblomstring i det frie samfund.” I bund og grund kan vi ikke have et demokrati, uden at kunsten bringer det bedste frem i mennesket.

Det er værd at huske en god præsident. Gør Amerika godt igen.

Første skridt: Underskriv og cirkuler Schiller Instituttets “Indtrængende appel fra borgere og institutioner fra hele verden til USA’s (næste) præsident!” https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states

Foto: Cottonbro Studio, Pexels CC0

At tænke småt skaber store problemer

Den 25. maj 2023 (EIRNS) – “Lykke” og det ” skønne” var emnerne for Kinas præsident Xi Jinping i en kritisk tale til Den eurasiske økonomiske Unions åbning af deres plenarmøde i Moskva. Xi forklarede, hvorfor han mente, at synergien mellem

hans Bælte- & Vej-Initiativ (BVI) og landene i Den eurasiske økonomiske Union (EØU) kan og bør intensiveres. Dette er tiårsdagen for Xis præsidentskab og for hans lancering af Bælte- & Vej-Initiativet. Initiativets mission er at opdage og realisere den fælles udvikling for lande og dermed åbne op for en "lykkens vej", der gavner hele verden.

Den fælles udvikling blandt forskellige lande med forskellige kulturelle styrker og svagheder er ikke så let, som det lyder. Men som med Den amerikanske Uafhængighedserklærings "liv, frihed og lykke" er lykke karakteristisk for en skabt verden, hvor Skaberen skabte menneskehedens frihed, dens åndsfrihed til at skabe nye videnskabelige gennembrud, der er nødvendige for muligheden for liv, for at løse det tilbagevendende eksistentielle problem med at løbe tør for ressourcer med den nuværende teknologiske tilstand. I en sådan skabt verden er det ikke muligt, at forskellige kulturer eksisterer i fundamental modsætning til hinanden. Hvis der er en tilsyneladende konflikt mellem kulturer, findes der en løsning på et højere niveau.

Xi skabte forudsætningerne for en decideret synergi mellem BVI og EØU. Han begrundede det med, at Eurasien, som Kina er en del af, omfatter den største befolkning, det største antal lande og de mest forskelligartede civilisationer i verden. Derfor havde det de bedste forudsætninger for en fremtidig verden med varig fred, universel sikkerhed og fælles velstand – en "smuk" verden.

For mere end 300 år siden mente det store europæiske geni Gottfried Leibniz, ophavsmanden til begrebet "lykke", som Benjamin Franklin bragte ind i Den amerikanske Uafhængighedserklæring, at hvis Kina og Europa havde elementer af en meget høj kultur, kunne det ikke være tilfældet, at de var dømt til at forblive hver for sig. Det er tydeligt, at det voksende Rusland havde til opgave at overføre begge disse kulturer indbyrdes og tage verden til det næste højere niveau, som den måtte opnå. Det er på tide – og præsident Xi egner sig

til det.

I går mødtes Xi også med Ruslands premierminister, Mikhail Mishustin, i Beijing. Mishustin havde netop underskrevet nogle store handelsaftaler med Kina om energi og landbrug. Han sagde til XI, at partnerskabet mellem Rusland og Kina var "af særlig betydning for os i kølvandet på den tiltagende turbulens på den internationale arena. Vores lande står skulder ved skulder og bekæmper Vestens kollektive forsøg på at bevare den globale..."

Europæisk kultur har set bedre tider. Leibniz' kvaliteter som statsmand, som hos Abraham Lincoln og den moderne Leibnizianer, Lyndon LaRouche, er dukket op i USA. Men den altoverskyggende strategiske realitet er, at Kinas og USA's bedre engle er nødt til at finde hinanden. Rusland har stadig en nøglerolle at spille. At sende våben til Ukraine for at hjælpe med at dræne Rusland er nok ikke det rigtige sted at starte.

Xi viste i hvert fald i går, at meget kan gøres på en dag. Vesten er nødt til at lære at tænke stort igen, for at tænke småt har bragt os ud i et temmelig stort problem.

**Danmark ønsker at være vært
for fredskonference om
Ukraine
med deltagelse af Kina,**

Indien og Brasilien

Den 23. maj 2023 (EIRNS) – Den danske udenrigsminister og tidligere statsminister, Lars Løkke Rasmussen, sagde den 22. maj, at Danmark gerne vil være vært for et topmøde i juli, som bør inkludere Kina, Indien og Brasilien, med henblik på at opnå fred mellem Ukraine og Rusland, rapporterede Reuters.

“Hvis Ukraine vurderer, at tiden er inde til at afholde et sådant møde, ville det være fantastisk. Og så vil Danmark naturligvis gerne stå som vært for mødet,” sagde Løkke Rasmussen til journalister på sidelinjen af EU’s udenrigsministerråd i Bruxelles.

“Til at begynde med er vi nødt til at gøre en indsats for at skabe et globalt engagement for at organisere et sådant møde,” udtalte Rasmussen og tilføjede, at et topmøde ikke kun bør have deltagelse af Ukraines allierede. “Det er nødvendigt at opbygge interesse og engagement fra lande som Indien, Brasilien og Kina”, sagde han. “Det er svært for mig at se” Rusland deltage, tilføjede han.

Ifølge Politiken og Ekstra Bladet var der en reaktion fra den russiske ambassade i Danmark på nyhedshistorien:

Den russiske ambassade i København er af den opfattelse, at der ikke kan være tale om et fredstopmøde uden Ruslands deltagelse: “Der er ingen antydning af en diplomatisk vej i Ukraines politik for at opnå fred. Den stadigt øgede forsyning af vestlige våben til Ukraine vidner også om NATO- og EU-landenes holdning til en yderligere optrapning af konflikten.”

Lula og Modi drøfter det presserende behov for at skabe fred i Ukraine.

Den 24. maj 2023 (EIRNS) – På sidelinjen af det nylige G7-møde

i Hiroshima, Japan, mødtes Brasiliens præsident Luiz Inácio Lula da Silva med Indiens premierminister Narendra Modi for at drøfte globale anliggender og især krigen i Ukraine. Lula noterede sig landenes strategiske partnerskab og understregede, at "de er yderst relevante lande for udformningen af en ny global politik". Modi rapporterede, at Brasilien og Indien ikke er "neutrale lande" i krigen mellem Rusland og Ukraine, men at de er nationer, der er yderst interesseret i at bevare verdensfreden. Han erklærede, at han var interesseret i at arbejde sammen med Brasilien om at finde en fredelig løsning på den europæiske konflikt.

Trods sabotage og fodslæbende handlinger fra London, Washington og Kiev – som insisterer på, at der ikke kan finde forhandlinger sted med Moskva, medmindre: a) Rusland vender tilbage til sine grænser fra før 2014 (dvs. opgiver Krim og Donbass), og b) Putin afsættes som Ruslands præsident – fortsætter Lula, Vatikanet, Kina og et halvt dusin afrikanske statsoverhoveder med at presse på for forhandlinger, på hver deres måde.

F.eks. er den kinesiske udsending for disse forhold, Li Hui, allerede rejst til Kiev og Warszawa med henblik på forhandlinger, og han vil nu fortsætte til Berlin, Paris, Bruxelles og Moskva.

På samme måde har præsidenterne for seks afrikanske nationer – Egypten, Zambia, Congo, Uganda, Sydafrika og Senegal – ligeledes indtrængende opfordret Ukraine til at acceptere at indlede fredsforhandlinger med Rusland uden deres ufravigelige forhåndsbetingelser. De seks har planer om at besøge Moskva og Kiev for at opfordre begge parter til at sætte sig til forhandlingsbordet.

City of London indrømmer at have et stort strategisk problem med det Globale Syd

Den 24. maj 2023 (EIRNS) -_En {Financial Times} redaktionel

erklæring, der blev offentliggjort i går under overskriften "Taking Stock of the G7 Hiroshima Summit", giver et nyttigt fugleperspektiv på den globale strategiske situation ud fra de helt igennem bankerotte finansielle interesser i City of London og Wall Street. Et retvisende resumé ville lyde således: Det går godt for os i Vesten med vores plan om at orkestrere et opgør med Rusland og Kina, men vi har et stort problem med det Globale Syd. De er overhovedet ikke indforstået med den førte politik, og vi må hellere finde på noget, der kan afhjælpe det. Men det "noget", som {Financial Times} foreslår – betydelige investeringer i nationerne i Syd – kan ikke gennemføres under det nuværende transatlantiske finanssystem.

Underrubrikken på lederartiklen identificerer problemet: "Det er nødvendigt at udvise enighed om Rusland og Kina og følge op med konkrete handlinger." De bemærker, at G7-topmødet "havde nogle bemærkelsesværdige resultater... Topmødet ydede en kærkommen indsats for at udvide den internationale støtte til Ukraine." Mødet "gav også Zelenskyj en global platform... USA's beslutning om at støtte allierede i leveringen af F-16-kampfly og hjælpe med at træne ukrainske piloter, sammen med en ny militær bistandspakke på 375 millioner dollars fra Washington, var også et betydeligt løft for Kiev."

{FT} er også glad for, at Europa er blevet enige om at "samles omkring 'de-risking' (risiko-reduktion) af de økonomiske forbindelser med Kina, snarere end 'afkobling' – hvilket er i tråd med opfordringerne fra Europa-Kommissionens formand, Ursula von der Leyen."

Men, men, men...

"At opnå støtte fra det såkaldte 'globale syd' vil dog fortsat være en stor udfordring for G7. De økonomiske bånd mellem disse nationer og Rusland og Kina er en barriere. Indien har nemlig mæsket sig i billig russisk olie, og den bilaterale handel mellem Brasilien og Kina er steget kraftigt. Da Kina

også bygger havne og uddeler milliarder i bistand og investeringer i Latinamerika, Afrika og Sydøstasien, vil en stærkere dialog være begrænset til et vist omfang. Begrænsede fremskridt med hensyn til klimaforpligtelser på topmødet vil heller ikke overbevise de fattigere lande om, at de skal øge deres egen indsats. G7 skal følge op på løfterne om at støtte udviklingslandene med investeringer og klimafinansiering.”

Redaktionen konkluderer: “Med G20-topmødet, der skal finde sted i New Delhi senere i år, er udfordringen nu at vise det “globale syd”, at det ikke blot er en bagtanke. En fælles tilgang til Rusland og Kina blandt syv af verdens største økonomiske magter er et skridt i den rigtige retning. Men for at gøre de fremtidige skridt og opbygge en global aftale skal G7 ledsage sine ord med penge og øget gennemslagskraft.”
[<https://www.ft.com/content/0d2c1fed-422f-4feb-83a5-ea0befef2854>]

Fredstalen”: En international mobilisering for at generobre den amerikanske regering

Den 23. maj 2023 (EIRNS) – Mens det er blevet bemærket af den tidligere britiske diplomat Alaistir Crooke, som kommenterede indrømmelsen, både i London Telegraph og Spectator, af fiaskoen for NATO’s sanktionspolitik med “finansiel atomkrig” mod Rusland, at “vrangforestillinger om storhed har sat ‘skyklapper’ på vestlige politikere”; de kunne ikke se, hvad der var foran deres egne øjne”, undlod han i sin kommentar at sammenligne dette dødsdømte synspunkt med det synspunkt, der

findes i den klassiske tragedie – f.eks. i Sofokles' Ødipus Rex. Crooke, som mange akademiske kommentatorer, hvis beskrivende gengivelse af den nuværende civilisationskrise måske er præcis, fortæller os intet om "vejen ud", om hvordan man kan overvinde tragedien.

Da den tidligere leder af partiet Labour, Jeremy Corbyn, bragte Sydafrikas, Vatikanets og Brasiliens indsats for at opnå fred og ophør af den verdenskrig, der nu er i gang i Ukraine, på bane, proklamerede den ulykkelige premierminister, Rishi Sunak, lystigt og stolt den ukrainske nations nødvendige død til fordel for anglosfærens større ære – at Ukraine må afvise fred. I mellemtiden sagde Ruslands tidligere præsident og nuværende næstformand for det russiske sikkerhedsråd, Dmitrij Medvedev, i går som svar på et spørgsmål fra en journalist: "I Vesten er der ingen personer at tale med om sikkerhedsgarantier. NATO tager ikke truslen om en atomar apokalypse alvorligt. NATO tager fejl ved at betragte en atomkonflikt som umulig, da begivenhederne kan forløbe efter et uforudsigeligt scenarie." Hvis denne tilstand i forholdet mellem Rusland og USA fortsætter, som Medvedev har udtalt det, vil en atomkrig synes tragisk uundgåelig i betragtning af den aksiomatiske selviscenesættelse, som det "Perfide Albion" (Storbritannien) og dets håndlangere i Washington D.C. forfølger.

Den alternative strategiske tilgang til denne mangel på kreativ fantasi, tilgængelig for alle der søger den, kunne kaldes: "Tænk og kæmp som Beethoven!" Hvad der må forstås, er "den uundværlige rolle, som klassiske kunstneriske tænkemåder spiller for menneskehedens kortsigtede og varige overlevelse". Lyndon LaRouche insisterede i sit skrift "Politics As Art" fra 2000, på tærsklen til præsidentvalget i 2000, på behovet for en grundlæggende forandring hos det amerikanske borgerskab og foreslog diskussion fra person til person – af en vis type – som den måde, hvorpå dette kan opnås.

"Den model, som man skal lære at kende for at kunne hævde sig

op til det højere niveau af overvejelser om emnerne i vores nations politiske spørgsmål, er den model, som man finder ved at genopføre Platons sokratiske dialoger og se disse dialoger for det de er: Klassiske dramaer, der skildrer meningsudvekslinger mellem personer, som er karakteristiske for påfaldende faktiske personer fra den pågældende tids græske historie. Det er ved at genopleve disse dialoger som dramaer, at almindelige mennesker kan blive glædeligt overrasket over at berøre noget af den mentale kvalitet, der gør dem til genier, efterhånden som de gennem erfaring bliver mere og mere effektive, selv som almindelige borgere, i anvendelsen af de vigtigste principper for rationel udvælgelse af politiske valg. Ud fra dette synspunkt vil man også erfare, at enhver form for vigtig klassisk kunstnerisk komposition fungerer efter nøjagtig det samme princip som Platons sokratiske metode.”

(https://larouchepub.com/eiw/public/2000/eirv27n45-20001117/eirv27n45-20001117_020-politics_as_art-lar.pdf)

Schiller Instituttets grundlægger og leder Helga Zepp-LaRouches brug af talen og 60-årsdagen for den myrdede præsident John F. Kennedys tale på American University – “fredstalen” – har allerede inspireret en lovmæssig, om end noget uventet, optimisme blandt dem, der enten har genopfrisket denne tale eller hørt den for første gang. Det er ikke kun den poetiske kvalitet af den vision, der tilbydes i talen, men også den ændring i den tankegang, som talen drejer sig om – fra den verdensødelæggende afgrund i oktober 1962 til den livsbekræftende bøn fra 10. juni 1963 – der er mest slående: “For i sidste ende er vores mest grundlæggende fælles forbindelse, at vi alle bor på denne lille planet. Vi indånder alle den samme luft. Vi værner alle om vores børns fremtid. Og vi er alle dødelige.”

(<https://www.jfklibrary.org/archives/other-resources/john-f-kennedy-speeches/american-university-19630610>)

Kennedy-præsidentskabet er især mest overraskende for dem, der

er født efter 1984, og som er blevet belastet af den oplevelse, som præsidentembedet har givet efter dette tidspunkt, især siden den 11. september 2001. For dem er talen fra American University en åbenbaring. Det vigtigste er imidlertid, at Schiller Instituttet, ligesom med sin internationalisering af principperne i Den amerikanske Uafhængighedserklæring i dets lille omskrivning og proklamation af erklæringen om menneskets uomstøttelige rettigheder, har tilegnet sig JFK's "fredstale" som et våben for fred i dag.

De ærlige mennesker ved, at USA's befolkning i dag har brug for international bistand for at generobre sin regering. De der er ærlige ved, at der ikke er nogen nationale foranstaltninger i nogen nation i den transatlantiske sektor, herunder USA, der kan redde disse nationer fra det dødsdømte finans- og banksystem, der er ved at kollapse åbenlyst og uhyjtideligt. En "global Glass-Steagall", ikke en bankreform i én nation, er "grundlaget" for overlevelse, herunder den fysiske overlevelse af snesevis af millioner på kort sigt. Den anglo-amerikanske såkaldte "sikkerhedsstat", herunder FBI, der afsløres af Durham-rapporten, Pentagon, der er afsløret af Nord Stream-rørledningsekspllosionen, og NSA, CIA osv., der er afsløret af det russiske hack/Russiagate, skal afvikles – men hvordan?

Det skal gøres ved at påberåbe sig det amerikanske præsidentskabets magt til at fordømme og forkaste USA's nuværende udenrigs- og indenrigspolitik. Men dette er en åndelig magt, den magt, der ligger i præsidentembedets hensigt. Som RFK Jr. påpegede i et interview for nylig, "plejede min onkel at sige ... Ben Bradlee, hans bedste ven, spurgte ham, hvad han ønskede på sin gravsten, og han sagde: 'Han bevarede freden'. Han sagde, at den primære opgave for en præsident i USA er at holde vores land ude af krig. Det er den vigtigste opgave, og det lykkedes ham at gøre det. Men ingen præsident siden ham har gjort det."

Lyndon LaRouche i "Glass-Steagall & Beyond: Our Credit System," udtalte: "Det eneste legitime udtryk for en nødvendig, generel form for krigsførelse har været modstand op til eller ud over atomforsvaret mod en fjende, hvis trussel er et udtryk for en moderne, teknologisk form for oligarkisk interessevaretagelse. Alle andre former for krigsførelse eller lignende er handlingsmæssigt kriminelle, helt klart, hvis krænkeren er af den kvalitet, som det nuværende britiske imperialistisk regerende oligarki og dets allierede marionetter udviser. Dette onde oligarkiske udtryk skal besejres og derefter fjernes fra magten, med alle nødvendige risici."

Præsident Kennedy viste, at han var overbevist om dette og tog den nødvendige begrebsmæssige risiko på American University. Kun en befolkning, der genoplever det drama, som denne præsident gjorde mellem oktober 1962 og juni 1963, kan nu skabe det politiske grundlag for, at denne nation og måske verden kan overleve. Zepp-LaRouches "Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur" kan kun blive taget til efterretning og gennemført af en befolkning, der tror og kræver, at den er større end den tragiske skæbne, som de mislykkede anglo-amerikanske oligarker, der, selv om de tilsyneladende har regeret i de seneste årtier indtil nu, er blevet sat på prøve og fundet utilstrækkelige af historien og universets retfærdige love. Vi, der ikke er så fordømte, må tage vores regering tilbage ved at bruge "politik som kunst" som vores effektive middel til at sikre freden. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

F-16-kampfly i Ukraine indebærer NATO i Ukraine; genskab JFK's visdom i Amerika nu

Den 22. maj 2023 (EIRNS) – Vi ser en optrapning af både faren for en total atomkrig på grund af Ukraine og af initiativer til en løsning af konflikten. Situationen gør det bydende nødvendigt at bevæge USA i retning af den visdom og moral, som klart blev udtrykt for 60 år siden i juni i år, af præsident John F. Kennedy. Han sagde, kun få måneder efter løsningen af Cuba-krisen: “Total krig giver ingen mening i en tid, hvor stormagter kan opretholde store og relativt usårlige atomvåben og nægte at overgive sig uden at ty til disse styrker...”. (American University, 10. juni 1963, <https://www.youtube.com/watch?v=0fkKnfk4k40>)

Vedrørende den farlige front. Den “internationale koalition” for at sende F-16-kampfly til Ukraine, som Storbritanniens premierminister Rishi Sunak og den hollandske premierminister Mark Rutte lovede at få i stand i dagene før topmødet i Japan den 19.-21. maj i Syvmandsgruppen, er blevet til virkelighed. Præsident Joe Biden og andre talte om deres tilsagn på G7-mødet i Hiroshima. I dag i Bruxelles blev der givet yderligere tilsagn på EU's udenrigsministtermøde. Den hollandske udenrigsminister, Wopke Hoekstra, meddelte, at træningen af ukrainske piloter på F-16-flyene “meget snart” vil begynde.

Betydningen af at F-16-flyene bliver sat ind i Ukraine er, at NATO nu vil befinde sig i Ukraine. Det er ligetil, og det er vigtigt, at det i går aftes i Washington blev fremført som Ruslands synspunkt af den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov: “Der er ingen infrastruktur til drift af F-16-fly i Ukraine, og det nødvendige antal piloter og

vedligeholdelsespersonale er heller ikke til stede. Hvad vil der ske, hvis de amerikanske kampfly letter fra NATO-flyvepladser, der kontrolleres af udenlandske 'frivillige'?" (https://washington.mid.ru/en/press-centre/news/ambassador_anatoly_antonov_s_answer_to_a_media_question_f_sup/)

Tilføj til dette billede, at NATO's hidtil største øvelser i Europa, Defender 2023-øvelserne af alle slags, er blevet indledt i denne uge. En ekspert advarer om, at Air Defender-øvelserne, der begynder den 12. juni, udgør en mulighed, der er yderst oplagt for et utilsigtet eller bevidst sammenstød mellem NATO og Rusland.

I mellemtiden er provokationerne mod Rusland ekstreme. I det seneste døgn har ukrainske styrker beskudt Rusland inden for Rusland, i Belgorod-distriktet. Og endnu en gang, for omkring syvende gang, beskylder Kiev Rusland for at beskyde atomkraftværket i Zaporozhye, som russiske styrker har kontrolleret siden begyndelsen af 2022.

I bemærkelsesværdig modsætning til alt dette er der en række initiativer i retning af at skabe en potentiel løsning på krisen. Den 20. maj bekræftede Vatikanet officielt, at pave Frans har udpeget kardinal Matteo Zuppi, der bl.a. er leder af Italiens bispekonference, som leder af en fredsmision. I Vatikanets erklæring oplyses det, at missionens mandat er at påbegynde en reduktion af spændingerne omkring Ukraine – uanset hvor usandsynligt det er – og bane vejen for måder til fredsprocesser.

I denne uge vil Kinas officielle udsending for at fremme det samme mål, den ledende diplomat Li Hui, tage til Moskva, oplyser TASS i dag ifølge unavngivne diplomatiske kilder. Li var i Kiev i sidste uge og besøgte visse regeringsledere, selv om hans formål blev afvist uden videre af Zelenskyj.

Brasiliens præsident Lula da Silva har også gentaget sine intentioner om at samarbejde med andre nationer – det han

tidligere i år har kaldt en "fredsklub" – om en løsning af krisen i Ukraine. Han talte i dag, efter at han havde deltaget i G7-topmødet som repræsentant for en af de otte gæstelande, men han fulgte ikke G7/NATO's linje om Rusland med hensyn til internationale forbindelser. Da Silva sagde, at Gruppen af Syv ikke var det rette sted at drøfte Ukraine, og at man burde inddrage et internationalt mødested som f.eks. FN's Generalforsamling. Han angav en tidsramme fra slutningen af juni til begyndelsen af juli. "Det er nødvendigt at drøfte krigen i Ukraine i FN. I alle fem måneder af mit formandskab har ingen inviteret mig til at deltage i et FN-møde for at drøfte denne krig. Vi kunne flytte generalforsamlingens møde, som normalt finder sted i september, til juni eller juli for at drøfte krigen."

Vi noterer os også – med forsigtighed af hensyn til troværdigheden – meddelelsen om, at Danmarks udenrigsminister, Lars Lokke Rasmussen, på dagens EU-udenrigsministtermøde tilbød Danmark som forhandlingssted for Ukraine og Rusland, så længe nationerne Kina og Brasilien og Indien deltager, sagde han.

Men midt i det hele må der komme en særlig flamme for sandhed og moral fra USA. Den 10. juni er den dato i 1963, hvor præsident Kennedy i sin tale på American University holdt den flamme højt, som på ny kan antændes i dag, hvis vi organiserer os for at få det til at ske.

Deltag i mobiliseringen på enhver måde du kan. https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states

Vær ikke tragisk! Sovende vågn op!

Den 21. maj 2023 (EIRNS) – USA's og NATO's katastrofale "Vietnam-atompolitik", som netop er blevet bekræftet på G7 "Hiroshima"-topmødet i form af den stedfortræderkrig i Ukraine, der ikke kan vindes, må ende med ikke blot et nederlag, men, hvis den fortsættes, med en systemisk opløsning på kort sigt af selve anglosfæren – uanset det tilsyneladende resultat på slagmarken. Som Helga Zepp-LaRouche hævder i sin "Hasteappel fra borgere og institutioner fra hele verden til den (kommende) præsident for USA!": "I dag står vi over for en strategisk situation, der er langt farligere end den, der udspillede sig på højdepunktet af Cuba-krisen. Offensive NATO-våbensystemer er meget tættere på Ruslands grænse, end Cuba er på USA's. NATO-våbenes ødelæggelseskraft er endnu mere omfattende, varslingstiden forud for deres affyring er kortere, og tilliden mellem lederne af de store atommagter er stort set ikke-eksisterende sammenlignet med den tillid, der var mellem Kennedy og Khrusjtjov."

Vi må vågne op og bør ved hjælp af principperne i klassisk dramatik konfrontere USA's og de transatlantiske borgeres manglende evne til i mange tilfælde overhovedet at bemærke den accelererende udvikling af den historiske tragedie, som de i disse dage er deltagere i – "tåbernes skib", som de i øjeblikket er passagerer på.

Med spørgelset om en atomkrig, der nu svæver over den globale horisont, er de uafsluttede anliggender fra 1963-1983-æraen i USA's udenrigspolitik over for det nuværende Rusland, Kina og det "Globale Flertal" af verdens nationer, især hvad angår spørgsmål om krig og fred, nu kommet i centrum. De afbrudte politiske handlinger for at forhindre en atomkrig, som to præsidenter – John F. Kennedy og Ronald Reagan, hvoraf den ene blev myrdet og den anden var tæt på at blive myrdet – foretog

for at foreslå en "højere fred" over for det dengang eksisterende Sovjetunionen, afslører den strategiske tankegang, som bør præge vores tilgang for at undgå krig i dag, og uden hvilken den menneskelige race ikke har nogen chance for at overleve.

Kennedys hensigt blev udtrykt i hans "fredstale" på American University den 10. juni 1963:

"Total krig giver ingen mening i en tid, hvor stormagter kan opretholde store og relativt usårbare atomvåben og nægter at overgive sig uden at gøre brug af disse styrker. Det giver ingen mening i en tid, hvor et enkelt atomvåben indeholder næsten ti gange den eksplosive kraft, som alle de allieredes luftvåben anvendte under Anden Verdenskrig. Det giver ingen mening i en tid, hvor de dødbringende giftstoffer, der opstår ved en atomudveksling, vil blive transporteret af vind, vand, jord og frø til de fjerneste afkroge af kloden og til endnu ufødte generationer."

De følelser, som han gav udtryk for den dag, er så forskellige fra denne nations nuværende udenrigspolitik, at de meget vel kunne blive betegnet som "forræderi" i dagens reaktionære politiske atmosfære. Det var de langt fra. De var en ændring af Den kolde Krigs aksiomer, som efterretningsfraktionerne repræsenteret af Allen Dulles og Bertrand Russell ikke ville acceptere.

Otte måneder efter det atomare noget nær Ragnarok i den cubanske missilkrise i oktober 1962, foreslog JFK, at nationen skulle "vende om" i forhold til hans og USA's ærkefjende, Sovjetunionen. Han skulle understrege, at de to mest magtfulde nationer i verden netop på grund af deres magt også var de mest sårbare over for fuldstændig udslettelse. Det betød, at de to magter hurtigt måtte ændre verden i en fornuftig retning. "For i sidste ende er vores mest grundlæggende fælles forbindelse, at vi alle bor på denne lille planet. Vi indånder alle den samme luft. Vi værner alle om vores børns fremtid. Og

vi er alle dødelige.”

I dag som i 1963 kræver menneskehedens overlevelse en højere konfliktløsningsmetode end total krig eller “små krige”, der kan blive til total krig i løbet af få timer eller endog minutter, for at overleve. Siden JFK’s tid, for ti præsidenter siden, har ingen amerikansk leder, med undtagelse af den “ikke-valgte præsident” Martin Luther King i hans “ikke-vold eller ikke-eksistens”-tale i Riverside Church mod krigen i Vietnam, haft held til at udfordre amerikanerne til at “gå fredens smalle vej” på samme måde – med en enkelt undtagelse. Den 23. marts 1983 afsluttede præsident Ronald Reagan en tv-transmitteret tale på nationalt plan med denne formulering:

“Lad mig dele en fremtidsvision med jer, som giver håb. Det drejer sig om, at vi går i gang med et program for at imødegå den frygtindgydende sovjetiske missiltrussel med foranstaltninger, der er defensive. Lad os vende os mod de teknologiske styrker, der har skabt vores store industrielle basis og givet os den livskvalitet, vi nyder i dag.

“Hvad hvis frie mennesker kunne leve i sikkerhed i visheden om, at deres sikkerhed ikke hvilede på truslen om øjeblikkelig amerikansk gengældelse for at afskrække et sovjetisk angreb, at vi kunne opfange og ødelægge strategiske ballistiske missiler, før de nåede vores egen eller vores allieredes område?

“Jeg ved, at dette er en formidabel, teknisk opgave, som måske ikke vil blive løst før slutningen af århundredet. Alligevel har den nuværende teknologi nået et sofistikeret niveau, hvor det er rimeligt for os at begynde denne indsats. Det vil tage år, sandsynligvis årtier af bestræbelser på mange fronter. Der vil være fiaskoer og tilbageslag, ligesom der også vil være succeser og gennembrud. Og mens vi fortsætter, må vi konstant bevare den atomare afskrækkelse og opretholde en robust kapacitet til fleksible reaktioner. Men er det ikke alle de nødvendige investeringer værd at befri verden for truslen om

atomkrig? Vi ved, at dét er det.”

Politikken om defensive våben, en politik, som, hvis den var blevet gennemført, ville have forhindret, at den nuværende situation, som placerer verden på randen af et atomart ragnarok, overhovedet ville opstå, stammer fra økonomen og statsmanden Lyndon H. LaRouche. Den amerikanske befolkning er indtil i dag generelt aldrig blevet oplyst om dette; det er undertrykt viden. Denne ”højere fredspolitik” var årsagen til forfølgelsen og fængslingen af LaRouche og hans medarbejdere, og den udgør den store hemmelighed i de sidste fire årtiers strategiske atomare politik og i den nuværende historie. Det er ikke moderne og anses heller ikke for acceptabelt at diskutere forholdet mellem JFK’s udenrigspolitiske ”aksiomatiske skifte” i 1963 og Ronald Reagans ”aksiomatisk banebrydende” forslag til Sovjetunionen i 1983. Det ”kortsletter kredsløbet” i den moderne historiske mytedannelse, men det er ikke desto mindre sandt: LaRouche foreslog det, og Reagan vedtog det.

Det er også sandt, at medmindre og indtil sandhederne i nutidens historie bliver afsløret, fra de fire amerikanske mord på John og Robert Kennedy, pastor Martin Luther King og Malcolm X i 1963-68 (og andre mord udført af det ”Internationale Attentatbureau” i Tyskland, Italien, osv. i 1960’erne og 1970’erne), til den sande historie fra 1983 om det Strategiske Forsvarsinitiativ og den efterfølgende forfølgelse og indespærring af Lyndon LaRouche af det amerikanske justitsministerium (som var forbilledet for de handlinger, der nu udføres mod tidligere amerikanske præsidenter og private borgere), vil faren for atomkrig, hvad enten den er ønsket eller ikke ønsket, fortsætte med at stige for hver dag der går. Det er muligt ikke at være tragisk og ikke at gentage historiens erfaringer. Som Robert Kennedys yndlingsdigter, Aischylos, sagde ”Den der lærer må lide. Og selv i vores søvn falder smerten, som ikke kan glemme, dråbe for dråbe på hjertet, indtil vi i vores egen fortvivlelse, mod

vores vilje, får visdom gennem Guds store nåde.”

Når fornuften sover, skabes tragedien. Sovende, vågn op!

JFK vs. Dr. Strangelove

Den 18. maj 2023 (EIRNS) – Italien er endegyldigt ved at give tilsagn om Messina-broen, som skal forbinde Sicilien med det italienske fastland via den længste enkeltspændte hængebro i verden. Rusland har netop opnået den største kornhøst i landets historie. I dag har Kinas præsident Xi netop haft fem bilaterale topmøder på én dag med statsoverhovederne fra de centralasiatiske republikker. De mødtes i den oprindelige silkevejsby Xi'an. Global Times rapporterer, at det centrale emne på hvert af møderne var Bæltet & Vejen i form af massive infrastrukturprojekter.

For ti år siden, da Xi indledte sit præsidentembede, introducerede han sin Bælte- og Vej-politik i en tale i Kasakhstan. Den var vokset ud af Kinas erfaringer med at bringe over 700 mio. kinesere ud af ekstrem fattigdom i løbet af de foregående tre årtier.

For 10 år siden rejste Ukraines valgte præsident til Beijing for at mødes med Xi og underskrive de første kontrakter med Bælte- og Vej-projekterne. Hans regering blev væltet ved et voldeligt kup efter kun tre måneder.

I går bragte Ukraines nationale nyhedsbureau, “Ukrinform”, den bizarre meddelelse til Vesten om, at den 16. maj var et vendepunkt i historien, hvor Kiev ved at skyde samtlige af Ruslands hypersoniske Kinzhal-missiler ned beviste, at Rusland er en papirtiger, at Rusland ikke har nogen våben at være bange for, og at “Gunga-din”, det er det rette tidspunkt at

angribe Rusland med alt, hvad Vesten råder over. "Så hvis nogen i den vestlige verden stadig var ræd for russiske våben, bør de nu endelig indse, at der ikke er noget at være bange for. Hvis nogen i USA stadig var i tvivl om, hvorvidt de skulle forsyne Ukraine med de nyeste våben, så har de også fået et svar."

"Ukrinform" bragte denne leder, selv om USA i al stilhed havde signaleret til Kiev, at de forstod, at Kinzhal faktisk havde ramt deres Patriot anti-missilsystem i Kiev.

Som om det ikke var slemt nok, slutter artiklen med at forklare Ukraines pengefikserede vestlige "allierede", hvor meget der kan tjenes ved at udnytte Ukraine som et testområde: "Hver levering af våben til Ukraine til en værdi af flere milliarder dollars vil give amerikanske våbenfirmaer ordrer til en værdi af flere hundrede milliarder dollars i fremtiden. De europæiske producenter har også øje for dette. Derfor er de ligeledes motiveret til at tilskynde deres regering til at forsyne Ukraine med flere og mere moderne våben. Hvilket vil ødelægge de resterende myter om de russiske våbens styrke."

Bare fordi Kiev frivilligt melder sig til at agere Slim Pickens (skuespilleren der red på en affyret brintbombe i den tragikomiske scene fra filmen Dr Strangelove –red.), betyder det ikke, at USA skal være Dr. Strangelove. Schiller Instituttets rettidige opfordring indeholder John F. Kennedys berømte tale fra den 10. juni 1963 som en påmindelse om, hvad en amerikansk præsident kan være, nemlig en "der kan se den bedste tradition i enhver nation, herunder Rusland og Kina, som grundlaget for gensidig tillid og grundlaget for fred." JFK konfronterede den oprindelige Dr. Strangelove, en ung, rasende Henry Kissinger, og hans medarbejdere, og han var klar til at tage kampen op:

Hvilken form for fred mener jeg? Hvilken form for fred søger vi? Ikke en Pax Americana, der påtvinges verden med amerikanske krigsvåben. Ikke en gravfred eller slavernes

tryghed. Jeg taler om ægte fred, den form for fred, som gør livet på Jorden værd at leve, og som gør det muligt for mennesker at vokse og håbe og bygge et bedre liv for deres børn – ikke blot fred for amerikanere, men fred for alle mænd og kvinder – ikke blot fred i vor tid, men fred for alle tider.«

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/urgent_appeal_by_citizens_and_institutions_from_all_over_the_world_to_the_next_president_of_the_united_states

Skriv under: Indtrængende appel fra borgere og institutioner fra hele verden til den nuværende og kommende præsident i USA!

Underskriv venligst her på Schiller Instituttets internationale hjemmeside.

Den 10. juni er 60-årsdagen for den berømte tale af JFK på det Amerikanske Universitet, om det som han selv betegnede “det vigtigste emne på jorden: verdensfred”.

Præsident Kennedy holdt denne tale mindre end et år efter den cubanske missil-krise i 1962, midt i Den kolde Krig, men han var i stand til at få sine tilhørere til at hæve sig over den geopolitiske konflikt og til at anskue menneskehedens interesser som helhed.

I dag står vi over for en strategisk situation, der er betydeligt farligere end den, som opstod under højdepunktet af Cuba-krisen. De offensive NATO-våbensystemer er meget tættere på Ruslands grænse, end Cuba er på USA's.

NATO-våbnenes destruktionskraft er endnu kraftigere, varslings tiden før deres affyring kortere, og tilliden mellem lederne af de store atommagter er stort set ikke eksisterende, sammenlignet med relationen mellem Kennedy og Khrusjtjov. Bulletin of the Atomic Scientists har sat dommedagsuret til 90 sekunder før midnat, og det er måske for optimistisk.

Verden er i fare for at blive splittet i to blokke, en NATO-U.S.A.-Storbritannien-EU-blok og en blok bestående af Rusland, Kina og det " Globale Syd". Dette repræsenterer den akutte fare for en ny verdenskrig, som vil være atomar, og som derfor vil indebære udslettelse af den menneskelige art. Da Rusland og USA i øjeblikket råder over 90 % af samtlige kernevåben, rettet imod hinanden, og disse våben kunne ødelægge verden adskillige gange, er det et presserende anliggende for alle mennesker på jorden, at vi finder en udvej. Løsningen skal være på et plan, der overvinder geopolitik og tager udgangspunkt i den samlede menneskeheds interesse.

Vi, de undertegnede, udtrykker derfor vores håb om, at den nuværende og kommende præsident for USA finder storsindet i sig selv og indtager det synspunkt, som blev udtrykt af JFK i sin historiske tale.

Præsident Kennedy sagde den 10. juni 1963: "Hvilken form for fred mener jeg? Hvilken form for fred søger vi? Ikke en PaxAmericana, der påtvinges verden med amerikanske krigsvåben. Ikke en gravfred eller slavernes tryghed. Jeg taler om ægte fred, den form for fred, som gør livet på Jorden værd at leve og som gør det muligt for mennesker at vokse og håbe og bygge et bedre liv for deres børn – ikke blot fred for amerikanere, men fred for alle mænd og kvinder – ikke blot fred i vor tid,

men fred for alle tider.«

Læs hele talen på engelsk her.

Mange vil måske mene, at det i dag er umuligt for en amerikansk præsident at fremføre en sådan tale. Og faktisk fremstilles den russiske præsident Putin i dag som mere ondskabsfuld end Khrusjtjov var dengang, og Kina fremstilles ligeledes som en stor trussel. Men præsident Kennedy roste ikke desto mindre russerne, og roste deres store bidrag inden for videnskab, industri og kultur. Han roste deres mod til at besejre Hitler i Anden Verdenskrig, hvor de ofrede mere end 26 millioner liv for denne sag. Verden har brug for en amerikansk præsident, der kan se den bedste tradition i hver enkelt nation, herunder Rusland og Kina, som grundlaget for gensidig tillid og grundlaget for fred.

Vi, de undertegnede ønsker, at Amerika igen skal være det Amerika, der blev udtrykt i denne smukke tale af JFK. Vi ønsker, at USA igen skal være et håbets fyrtårn. og et frihedens tempel. Vi mener, at dette er grundlaget for "fred for alle tider", som JFK sagde.

Underskrivere: Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet

Underskriv venligst her på Schiller Instituttets internationale hjemmeside.

Gør Amerika god igen

Den 16. maj 2023 (EIRNS) – Før du laver sjov med præsident Zelenskyjs nedsmeltning forleden, så sæt dig i hans sted et øjeblik. Du har spændt din vogn til en vestlig verden, der har

et systemisk finansielt sammenbrud foran sig. Dine vestlige allierede er så "postindustrialiserede", at de har svært ved at være den krigsmaskine, som de fantaserer om, hvilket efterlader dig mangelfuldt med ammunition. Hvad værre er, de vil få Ukraine til at kæmpe til sidste ukrainer og bløde sig selv ihjel i en stedfortræderkrig, der er designet til at suge så meget styrke fra Rusland som muligt. Og hvilket regimeskifte i de sidste mange årtier, der er blevet manipuleret af London og Washington, har resulteret i, at landet er blevet stærkere fremadrettet (hvis det overhovedet er gået fremad)?

Zelenskyj ender som en talentfuld dansende marionet, der, efterhånden som han bliver helt brugt op, efterhånden som hans "show" bliver ensformigt, må bekymre sig om at blive smidt på skrotbunken. Han har prøvet alle kneb i bogen, idet han har forsøgt at vende stedfortræderkrigen til en direkte konfrontation mellem Rusland og USA. Så da Washington Post spurgte ham og hans chef for Ukraines militærdirektorat, Kyrylo Budanov, om han og hans chef for Ukraines militærdirektorat, rent faktisk drøftede en plan om at ødelægge lederen af Ruslands "Wagner"-militærgruppe, Jevgenij Prigozhin – som de lakkede Pentagon-dokumenter viser – gik Zelenskyj simpelthen amok. Vilde verbale udfald afspejlede paranoia, mulige forrædere i Ukraine, at Washington-establishmentet kastede ham for ulvene, at Rusland kontrollerede Pentagon osv.

I de seneste 24 timer i Ukraine blev lederen af Ukraines højesteret tilbageholdt, og Ukraines ledende dommere sværgede i et hasteindkaldt møde troskab mod Zelenskys administration. Og borgerne i Kiev hørte en voldsom eksplosion, som var et russisk hypersonisk Kinzhal-missil, der slog Kievs Patriot-luftforsvarssystem ud – mens Zelenskyj-administrationen pralede med at have skudt seks (!) Kinzhal-missiler ned.

Men når man slukker for realityshowet, er der faktisk virkelighed. Præsidenterne fra fem centralasiatiske lande

samledes i dag i Kina til en uges topmøde med præsident Xi Jinping om genopbygning af den enorme region, begyndende med udvikling af den centrale infrastruktur. Den Arabiske Liga samledes i Cairo i Egypten med en nyfunden enhed, hvor man bød Syrien velkommen til at vende tilbage. Spørgsmålet om, hvorvidt olieindtægter skal gå til regional udvikling og uden for den dollardefinerede handel, er nu et meget praktisk spørgsmål.

I USA blev der i en helsidesannonce i New York Times, underskrevet af en gruppe eksperter i national sikkerhed, sagt det indlysende: permanent krig er designet til et militærindustrielt grådigt kongres-parti, men "USA bør være en fredsmagt i verden". Den forklarer, hvordan diplomati fungerer, og hvordan neo-konservative bevidst har saboteret diplomatiet. Og den citerer fra en tale af John Kennedy fra 1963: "Frem for alt skal kernevåbenmagter, samtidig med at de forsvarer deres egne vitale interesser, undgå de konfrontationer, som bringer en modstander til at vælge mellem enten en ydmygende tilbagetrækning eller en atomkrig. At følge den slags kurs i atomvåbenalderen ville kun være et bevis på vores politiks fallit – eller på et kollektivt dødsønske for verden." USA kan holde op med at sabotere sig selv og faktisk forhandle om fred.

Og for to dage siden vovede en amerikansk præsidentkandidat, JFK's nevø Robert F. Kennedy Jr., at råbe op om den mordmaskine, der har taget bolig i Kiev, og bragte dermed den grimme virkelighed i det nuværende militærindustrielle kongres-apparat på bordet.

Virkeligheden er langt mere interessant og sundt end realityshows – eller Zelenskyjs levende helvede. USA kan være en fredsmagt i verden. Gør Amerika god igen.

Det er nødvendigt at genoplive den sande amerikanske ånd for at stoppe en krig

Den 15. maj 2023 (EIRNS) – Som Ungarns udenrigsminister, Peter Szijjarto, sagde under et besøg i Beijing i dag, er de vestlige nationer “grebet af en krigspsykose”, og at det der behøves fra de fornuftige dele af verden er “at øge fredslejrens røst”. Faktisk er krigspartiet på vildspor, hvilket kan ses af den ukrainske præsident Volodymyr Zelenskyjs rundrejse i Europa, hvor han har været på besøg i Tyskland, Frankrig, Italien og derefter Storbritannien, og hvor han ved hvert stop blev overøst med flere og stadig større dødsinstrumenter. Det ligner ikke handlinger fra ledere, der har medfølelse for deres lands borgere eller for andres liv.

Budskabet fremstod særdeles klart under Zelenskyjs besøg i Vatikanet, hvor han mødtes med den mest fremtrædende talsmand, der opfordrer til fredsforhandlinger i Europa: Pave Frans. I et karakteristisk arrogant (og tragisk) svar afviste Zelenskyj pavens tilbud om at mægle i en fredsaftale med Rusland, og sagde at paven “kender min holdning”, og at Ukraine vil fortsætte kampen, indtil Rusland er besejret. Derfra blev han ført til London, hvor der blev tilbudt nye droner med længere rækkevidde, der kan nå ind på russisk territorium, hvilket yderligere optrapper konflikten.

Som reaktion på dette mobiliserer de fredsvenlige kræfter. Kina sender en højtstående embedsmand til Ukraine i denne uge

i et forsøg på at afvæbne "krigspsykosen". Derfra vil han rejse til Tyskland, Frankrig, Polen og Rusland for at søge dialog. Desuden blev Kinas rolle som en produktiv kraft for fred anerkendt af Ungarns Szijjarto, som understregede, at Ungarn tillægger "den rolle [Kina] spiller, umådelig stor betydning" Vi sætter stor pris på jeres fredsplan".

I diskussioner med samarbejdspartnere i dag understregede Helga Zepp-LaRouche, at fredsbevægelsen globalt må mobiliseres for at tvinge sin holdning frem i denne farlige dynamik, som i øjeblikket driver verden mod en ny verdenskrig. Især amerikanerne har magten til at ændre situationen, hvis de handler som deres sande jeg, som det blev indbegrebet af John F. Kennedys tale fra 10. juni 1963 ved indvielsen af American University. Kennedy sagde dengang, da han talte om emnet verdensfred:

"Hvilken slags fred mener jeg? Hvilken slags fred søger vi? Ikke en Pax Americana, der påtvinges verden med amerikanske krigsvåben. Ikke gravens fred eller slavernes sikkerhed. Jeg taler om ægte fred, den slags fred, der gør livet på jorden værd at leve, den slags fred, der sætter mennesker og nationer i stand til at vokse og håbe og opbygge et bedre liv for deres børn – ikke blot fred for amerikanerne, men fred for alle mænd og kvinder – ikke blot fred i vor tid, men fred i al fremtid....

Lidt senere sagde han: "Lad os fokusere ... på en mere anvendelig, mere opnåelig fred, der ikke er baseret på en pludselig revolution i den menneskelige natur, men på en gradvis udvikling i de menneskelige institutioner – på en række konkrete handlinger og effektive aftaler, som er i alle berørte parter interesse. Der findes ikke *en* enkelt, enkel nøgle til denne fred – der findes ikke nogen storslået eller magisk formel, der kan vedtages af en eller to magter. Ægte fred må være et fælles resultat af mange nationer, summen af mange handlinger. Den skal være dynamisk, ikke statisk, og den skal ændre sig for at imødegå hver kommende generations udfordringer. For fred er en proces – en måde at løse

problemer

på.”

[<https://www.jfklibrary.org/archives/other-resources/john-f-kennedy-speeches/american-university-19630610>]

Og efter disse bemærkninger blev han dræbt, hvilket gjorde ham og hans vision om at sikre fred mellem verdens nationer til ofre for et attentat-apparat, der var fast besluttet på at forhindre det. Hvis amerikanerne og andre i verden genopdager dette i dag, kan det spille en afgørende rolle for at indføre de idéer, der er nødvendige for at stoppe verdens kuldsejling ind i en term nuklear krig. Fred er ikke et ophør af krig, det er en anden indstilling, en anden måde at tænke på, og det var engang den måde, som rigtige amerikanere tænkte på.

I næste måned er det 60-årsdagen for Kennedys tale på American University, og der planlægges en international aktionsdag på denne dato for at fremhæve interventionen på dette kritiske tidspunkt. Tænk ikke: Hvad vil de gøre ved mig, hvis jeg taler åbent. Tænk i stedet, som Scott Ritter sagde for nylig, da han blev spurgt, om han er bekymret over dette: “Konsekvenserne af at jeg ikke gør noget er langt større, end det som regeringen kan gøre mod mig, hvis jeg forsøger at stoppe krigen. Så jeg er ikke bange.”

En total krig nærmer sig, selv om de fleste af verdens ledere benægter det

Den 14. maj 2023 (EIRNS) – Hvert skridt fra NATO i den ukrainske præsident Volodymyr Zelenskyjs seneste “rundrejse” i Europa øger truslen om en direkte krig mellem Rusland og NATO’s atommagter Storbritannien og USA.

Washington Posts lørdag-søndag-artikel "læk af en lækage", der tilskriver Zelenskyj det "skjulte" ønske om at foretage militære angreb over hele Rusland, fremstod som et dække for det britiske militær/efterretningsoligarkis hensigt om, at disse angreb starter nu med NATO's våben og udøvere. Britiske Storm Shadow-krydsermissiler med en rækkevidde på 300 km, som netop er blevet leveret til Ukraine den 11. maj, er allerede blevet brugt til at angribe Lugansks hovedstad, mens russiske højtstående personer var der; nye NATO-systemer blev utvivlsomt anvendt den 12.-13. maj i angreb mod russiske fly, der befandt sig i Bryansk-regionen i Rusland nord for Ukraine.

Zelenskyjs besøg den 13.-14. maj i Berlin omfattede drøftelser om luftforsvarsvåben og var signalet om yderligere 2,7 mia. euro i tyske våbensystemer og midler, Tysklands hidtil største militære støttepakke til Ukraine. Hans "Karlspreis", som han modtog i Aachen, Tyskland, var en pris, som gentagne gange er blevet tildelt NATO-ledere siden NATO's generalsekretær Paul-Henri Spaak i 1957, og til antirussiske ideologer siden grev Richard Coudenhove-Kalergi i 1950. Selv Zelenskyjs møde med pave Frans i Vatikanet den 13. maj blev brugt af den ukrainske leder til at komme med udtalelser, der afviste både pavens og Kinas forslag til fredsforhandlinger, og insisterede på at "det skal være Ukraines fred", og at forhandlingerne skal "indledes, når vi er ved Krim-grænsen".

Denne NATO-optrapning af krigen til militær konfrontation mellem atomare supermagter sker, mens Tyskland bliver afindustrialiseret; mens Storbritannien falder ned på et "tredjeverdens niveau" med fødevareprisinflation (19 %) og fødevaremangel, og dets embedsmænd fortæller befolkningen, at de skal "acceptere det faktum, at I er fattigere"; mens embedsmændene i Biden-administrationen og den amerikanske centralbank dagligt fortæller amerikanerne, at de skal ignorere måneders konkurser i mellemstore og store banker.

Og fordi langt over 100 nationer i det "Globale Syd" nægter at støtte denne krig mod Rusland (og Kina) og afviser NATO-

landenes kolonialistiske ordrer om at deltage i den, udgør disse nationer allierede for organisationer og borgere i USA og Europa, der ønsker at forhindre atomkrig og fremme fred og genopretning.

For at tydeliggøre dette sagde Helga Zepp-LaRouche under et omfattende interview til China Radio International den 12. maj:

“Hør, det finansielle system er meget vakkelvornt. Bloomberg har for nylig rapporteret, at ud af 4.800 amerikanske banker har 2.300 banker flere passiver end aktiver. Det er en enorm risiko. Så, hvad der vil blive gjort ved det er, at en ny valuta er ved at blive skabt af landene i det Globale Syd, som er ved at af-dollarisere deres valutaer, da man i realiteten ikke længere ønsker at skulle betale for USA's budgetunderskud. Der er så mange – jeg vil ikke engang begynde med Ukraine og Taiwan – jeg tror, at kompleksiteten af verdens problemer lige nu kræver, at folk foretager et spring og tænker over et nyt paradigme i det hele taget...”

“Så man har en meget kompleks situation, som er frygtelig farefuld. Jeg mener, at det der er nødvendigt er reelt at definere et helt nyt paradigme i tænkningen, at starte med den fælles interesse for den samlede menneskehed, at sætte de nationale interesser ind i denne sammenhæng og derefter finde en måde at overvinde disse angiveligt uoverstigelige vanskeligheder på, fordi det Globale Syd – det er 85 % af den menneskelige befolkning – de ønsker at gøre op med kolonialismen. De ønsker ikke længere at blive berøvet økonomisk udvikling. Takket være Bælte- og Vej-Initiativet, som nu er ti år undervejs, ser mange lande for første gang et perspektiv i at overvinde underudvikling og fattigdom. Europa bør gå sammen med Kina i denne bestræbelse! For at udvikle Afrika, Latinamerika og mange asiatiske lande, og selv de fattige i Europa og i den forbindelse også USA, ville det kræve, at alle lande samarbejder.”

<https://chinaplus.cri.cn/podcast/list/27>

til

download: <https://chtbl.com/track/9G554/radio-res.cgtn.com/ueditor/audio/2305/1083897704376.mp3>

“Salige er fredsmagerne, skrøbelige er krigsmagerne

Den 11. maj 2023 (EIRNS) – I denne uge meddelte Storbritannien, at det ville optrappe sin hensynsløse indsats for at bevæbne Ukraine til tænderne, og bekræftede herefter at det ville levere Storm Shadow-missiler, der kan nå mål 300 km væk – langt nok til at række dybt ind på russisk territorium. Som Ben Wallace, Storbritanniens forsvarsminister, sagde ved offentliggørelsen af beslutningen: Disse missiler “vil gøre det muligt for Ukraine at trænge de russiske styrker tilbage, der er baseret inden for ukrainsk suverænt territorium”, dvs. på Krim – noget, som russerne aldrig vil tolerere. Skødehunde fra medierne var straks på banen og spurgte: Betyder det, at USA vil følge trop?

På trods af deres hensigt om at inddrage verdens nationer yderligere i denne konflikt, som ofte har været den britiske handleplan, vil disse våben ikke have nogen effekt på krigens samlede udfald, men vil derimod kun tjene til yderligere ofring af ukrainerne i en krig, som de aldrig kan vinde – uanset hvilke vilde udskejelser Zelenskyj fremsætter. Således fortsætter krigen “til den sidste ukrainer” for at fuldføre en farlig og vanvittig geopolitisk krig, der er foranlediget af vestlige eliter, og som har til formål at ødelægge og nedbryde Rusland som nation.

Alt dette sker i forbindelse med øgede indrømmelser af, at den omtalte modoffensiv måske ikke lever op til forventningerne, og at de "sande troende" i stedet bør flytte deres fokus til det langsigtede perspektiv. Som det blev udtrykt i en artikel i Foreign Affairs onsdag, har vestlige politikere "lagt unødigt vægt på den kommende offensiv uden at tage tilstrækkeligt hensyn til, hvad der vil ske efterfølgende". De ved, at de ikke kan vinde, men som tåber nægter de at ændre kurs.

Fred må sejre! I stedet for atomar balancegang må der være en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som søger et fælles mål for alle nationer.

Der er ved at opstå en interessant tendens i diplomatiet, sandsynligvis som reaktion på denne eklatante erkendelse. Kinas udenrigsminister har netop gennemført en række diplomatiske besøg i Europa, som efterfølges af en europæisk rundrejse med Kinas vicepræsident. Samtidig mødtes Wang Yi, Kinas topdiplomat, med USA's nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, i Wien. Brasiliens særlige præsidentielle rådgiver er også netop rejst til Ukraine for at mødes med præsident Zelenskyj efter den netop afholdte telefonsamtale mellem Zelensky og den kinesiske præsident Xi Jinping. Desuden afslørede Vatikanets udenrigsminister, at kanaler i både Ukraine og Rusland er i dialog om pavens "fredsmission".

Arbejder fredssøgende nationer som Kina og Brasilien på at få et gennembrud med denne påtrængende opgave? Meget sandsynligt. Arbejder de imperiale kræfter, der er fast besluttet på at bevare et dødsgreb om verden, også på at sabotere disse bestræbelser og ødelægge enhver, der kommer i vejen for dem? Helt sikkert. Men der er revner i dæmningen, og verden bliver stadig mere opmuntret til at afvise dette optog mod en atomar apokalypse og kræve en anden fremtid.

Tiden er moden til, at aktive borgere handler på denne åbning, nu, før det er for sent.

Den Arabiske Liga stemmer for at genoptage Syrien

Den 7. maj 2023 (EIRNS) – Den diplomatiske omstilling i den arabiske verden efter aftalen mellem Saudi-Arabien, Iran og Kina i februar fortsætter. Efter at have suspenderet Syriens medlemskab for 12 år siden stemte Den Arabiske Liga i dag for at omgøre dette og genindlemme landet. Afstemningen skete bag lukkede døre og blev tilsyneladende støttet af alle 13 af de deltagende medlemsstater ud af i alt 22. Beslutningen betyder, at præsident Bashar al-Assad vil kunne deltage i det næste topmøde i Den Arabiske Liga i Riyadh den 19. maj.

I erklæringen opfordres der til “tilbagetrækning af samtlige udenlandske styrker” fra Syrien. Den egyptiske udenrigsminister, Sameh Shoukry, erklærede før mødet den 7. maj, at kun en arabisk ledet “politisk løsning uden udenlandske diktater” kan afslutte den igangværende konflikt. “De forskellige faser af den syriske krise har påvist, at der ikke findes nogen militær løsning, og at der hverken er nogen sejrherre eller besejrede i denne konflikt”, sagde han ifølge Associated Press.

Syriens udenrigsministerium besvarede dette ved at opfordre til “arabisk samarbejde” og “en effektiv og konstruktiv arabisk tilgang ... baseret på dialog, gensidig respekt og fælles arabiske interesser.”

Verden befinder sig på et nyt faretruende punkt

Den 4. maj 2023 (EIRNS) – Verden overværede i denne uge med rædse, for det første, rapporten om de to angrebsdroner, der blev sendt mod Kreml sent den 2. maj, og som var rettet mod præsident Vladimir Putins officielle residens, og for det andet, kort efter, den gemene kynisme, som USA's ledere udviste ved at fortie og lyve om angrebet.

Denne undvigende løgn var åbenlys hos udenrigsminister Antony Blinken, som gentagne gange i går morges påstod, at "Ukraine må forsvare sig selv", i et webcast-interview med Washington Post, ironisk nok i anledning af "World Press Freedom Day". Løgneren fortsatte i dag, hvor amerikanske embedsmænd opførte sig, som om Rusland ikke var en atommagt, og at et angreb på Ruslands præsident blot var en bagatel. De befinder sig i en fuldstændig verdensfjern tilstand, som markerer et nyt risikopunkt, der kunne føre til et atomart ragnarok.

Strømmen af amerikanske talsmænd i morges omfattede John Kirby, kommunikationsdirektør for Det nationale Sikkerhedsråd, som talte i amerikansk tv, Avril Haines, direktør for Den nationale Efterretningstjeneste, som talte til Senatets udvalg for de væbnede styrker, og en talsmand for forsvarsministeriet og andre myndigheder. Deres ensartede budskab var at spille dumme og arrogante over for droneangrebene. Kirby hævdede for eksempel over for MSNBC: "Vi ved ikke, hvad der skete. Vi er stadig ved at vurdere det... Jeg kan forsikre dig om, at USA ikke var involveret. Hvad der end skete, var vi ikke involveret."

Fra Moskva blev der udsendt en erklæring fra

udenrigsministeriet kl. 12.01 i dag. Den fastslog, at Kiev var ansvarlig for droneangrebet, og at Kiev "nyder støtte fra vestlige lande, som forsyner dem med våben, oplysninger fra efterretningstjenester, træner deres krigere og udpeger mål." Den kollektive tavshed fra Vesten, påpegede udenrigsministeriet, "viser dets meddelagtighed med de terroristiske metoder, der anvendes af det nynazistiske regime i Kiev".

Denne ministerielle tekst blev derefter fulgt op af talsmænd for både den russiske præsidents kontor og udenrigsministeriet, der specifikt udtalte sig om USA's, Storbritanniens og NATO's delagtighed i droneangrebet.

Kremls talsmand, Dmitrij Peskov, sagde til journalisterne i morges om ansvaret for droneangrebet på Kreml, at "sådanne beslutninger – udvælgelse af mål, valgte midler osv. – er dikteret til Kiev fra Washington", og advarede om, at terrorangrebet på Kreml kunne udløse en optrapning. "Sådanne beslutninger – definitionen af mål, definitionen af midler osv. – alt dette dikteres til Kiev fra Washington, og det er vi udmærket opmærksomme på." Alle benægtelser fra ukrainske og amerikanske embedsmænd om, at de ikke var involveret i dette angreb, er "latterlige", tilføjede Peskov. "Vi ved udmærket godt, at beslutninger om at gennemføre sådanne terrorhandlinger ikke træffes i Kiev, men i Washington."

Udenrigsministeriets talsmand Maria Zakarova skrev på sin Telegram-kanal: "Først og fremmest bærer skaberne og håndlangerne af Kiev-regimet, som kommer fra Washington, London og NATO, det overordnede ansvar for alt, hvad det udøver."

Denne situation er en opfordring til mobilisering af borgerne alle vegne, til at udtale sig om nødaktioner for at fordømme droneangrebet og fordømme det forfaldne vestlige lederskab bag det. Vi må træffe fornuftige foranstaltninger for at nedtrappe og afslutte den Globale NATO-Ukraine-konfrontation og de

øvrige konfrontationer.

I USA bruger LaRouche-organisationen sin ugentlige “Fireside Chat” (kaminpassiar) i aften som et krisemøde for at diskutere dette punkt under titlen: “The People of the U.S. Must Take Back Their Government Now”. Værten Dennis Speed vil få selskab af Diane Sare, kandidat til det amerikanske senat i New York, Dennis Small, specialist i Latinamerika, og Ray McGovern, tidligere CIA-analytiker og ekspert i strategisk politik, samt af arrangørerne på tværs af landet. <https://laroucheorganization.com/article/2023/05/04/people-us-must-take-back-their-government-now>

I invitationen til denne begivenhed angav Speed i sine indledende bemærkninger et passende perspektiv for denne nødsituation:

“I går blev hele verden, og alt hvad du måtte antage om dens fremtid, ændret. Stil dig selv og alle du kender dette spørgsmål: Hvis et Cuba, der støttes af Rusland og finansieres af Rusland, kæmpede mod en amerikansk støttet militærstyrke i stil med “Svinebugten” over en periode på flere måneder, og hvis Cuba affyrede to droner mod Det Hvide Hus, som blev skudt ned, og hvis Ruslands udenrigsminister næste dag sagde: “Det er op til cubanerne at beslutte, hvordan de vil udkæmpe deres krig”, hvad tror du så, USA ville gøre?”

Vent ikke, til det er for sent. Tal åbent nu for en ny overordnet struktur for fred i verden, baseret på økonomisk udvikling og respekt for alle. Slut dig til den internationale mobilisering fra Schiller Instituttet.

Der opstod ikke atomkrig i morges

Den 3. maj 2023 (EIRNS) – To projektiler susede gennem luften mod Kreml tidligt i morges. Kreml oplyser, at sikkerhedspersonalet på stedet straks rykkede ud for at opfange og neutralisere truslen ved hjælp af udstyr til elektronisk krigsførelse. Den ene blev tilsyneladende ramt og eksploderede over Senatspaladset, hvor præsident Putin har sin arbejdsbolig. Den anden eksplosion endte på Kremls område, tæt på Putins anden arbejdsbolig, det store Kreml-palads. Vragrester spredtes. Kreml erklærede, at Rusland forbeholder sig ret til at gøre gengæld efter eget valg af metode, sted og tidspunkt.

Den tidligere CIA-analytiker Larry Johnson, der blev interviewet af dommer Napolitano i dag, udsendte en passende advarsel: Grunden til, at Kiev ville forsøge noget så desperat, er, at de virkelig er desperate. De har opbrugt værdifuldt mandskab i Bakhmut, de mangler ammunition, deres allierede i Vesten har været "postindustrielle" i så lang tid, at de ikke har mulighed for at forsyne Kiev med den kritiske ammunition. Så Kiev forsøger at provokere Moskva til at lange ud – og til sidst trække USA og Vesten ind i en direkte, militær konfrontation med Rusland. Men Johnson var klar over, at Medvedev og andre i Rusland vil lange verbalt ud, men Putin og hans militær vil være kølige og fattede.

I ugevis har et udhulet Kiev nu ført deres egentlige "modoffensiv". Der er tale om optrapning af sabotage, droneangreb og lejlighedsvis likvideringer. Som den ukrainske forsvarsminister, Oleski Reznikov forklarede til The Atlantic, er det ikke en "militær" modoffensiv, men en "militær politisk" modoffensiv, som kan erobre Krim, uden at Ukraine behøver at kæmpe.
(<https://www.theatlantic.com/magazine/archive/2023/06/countero>

ffensive-ukraine-zelensky-crimea/673781/)

Sådanne fantasier er ikke udelukkende forbeholdt Kiev og dets militære forventninger, men er nære fætre til fantasierne i Washington om, at udhulede, postindustrielle samfund blot kan trykke flere penge og købe sig ud af enhver blindgyde. Den rituelle "kabuki-teaterforestilling", som kongressen opfører i forbindelse med forhøjelsen af gældsloftet, er atter i gang i USA. Men nu har USA kun lidt eller ingen troværdighed at miste længere. Landene står i kø for at indgå handelsaftaler og anvende lokale valutaer indbyrdes uden for dollarsystemet, som om brugen af betalingsmidlet var sekundær i forhold til de produkter, der skal handles. Vil de folkevalgte repræsentanter stoppe deres dødedans og i stedet gribe fat i Marcy Kapturs "Glass/Steagall"-lovgivning, som om deres liv afhang af den? Synes du og dine naboer, at det er sundt at tillade jeres repræsentanter at opretholde deres fantasier? (<https://kaptur.house.gov/media-center/press-releases/kaptur-reintroduces-return-prudent-banking-act-reinstate-key-provisions>)

De spil, der udspilles for at holde et par tusinde billioner dollars af finansielle derivat-væddemål i gang bare en dag mere, betyder, at man er nødt til at forsøge at splitte Rusland og Kina fra hinanden – begge atommagter. Indtil dette spil er bragt til ophør, udgør hver morgen en realistisk chance for en atombrand. I morges susede to projektiler mod centrum af Ruslands regering, lidt ligesom Det Hvide Hus og Capitol Hill samlet i ét.

Uanset hvad man tror man ved om Vladimir Putin, bør man være glad for, at han har et køligt hoved. Der var ikke atomkrig i morges. Og nu har du endnu en dag til at finde ud af, hvordan du kan forvandle din folkevalgte repræsentant til en repræsentant, der beviser, at en republikansk styreform kan fungere. Vi er, som vores ven Abraham Lincoln udtrykte det, "ved at afprøve, om dette land, eller noget land, således udtænkt og så pligttro, kan bestå i længden".

Politisk orientering formand Tom Gillesberg Fortsatte bankkriser viser, at Vesten også skal tilslutte sig den nye kinesisk/russisk- ledte orden

Politisk orientering den 3. maj 2023 med formand Tom Gillesberg

Kontakt os: +45 53 57 00 51; +45 35 43 00 33,
si@schillerinstitut.dk

Dansk: www.schillerinstitut.dk

English: www.schillerinstitute.com

www.laroucheorganization.com www.larouchepub.com

Principper, ikke fyrstendømmer og magter

Den 2. maj 2023 (EIRNS) – Der er en vigtig og afgørende opfattelse, som Helga Zepp-LaRouche og Jacques Cheminade har præsenteret i nylige diskussioner og fremlæggelser. Med henvisning til præsidentvalget i USA i 2024 udtalte Helga, at

“denne valgkampagne vil finde sted i løbet af disse to år med historiens største fare, nogensinde. Og jeg mener, at det er derfor, vi virkelig bør formulere dette på en anden måde og advare folk mod faren for polarisering og behovet for at have en form for national enhed i stedet; og ikke kun national enhed, men også at forsøge at bevæge os i retning mod en international tilgang for at løse den eksistentielle krise.”

Cheminade udtaler i en leder den 26. april med titlen “Krig og fred”: “Et enkelt spørgsmål dominerer alle andre: Vil vi stoppe kapløbet mod en verdenskrig? Uret er sekunder fra midnat. Den mindste fejlvurdering eller absurde provokation vil være nok til at udløse det utænkelige... Derfor bør det kommende valg i 2024, både i Europa og i USA, først og fremmest fokusere på atomnedrustning og våbenkontrol af alle offensive våben... Men der skal gøres meget mere. For at nedbryde det øverste oligarkis finansielle system, som har behov for krig for at overleve, er vi nødt til at ændre spillereglerne.”

Sindelagskontrollen over den engang intelligente transatlantiske elite med “spilteori” anvendt på krigsførelse og systemanalyse anvendt på finans og økonomi må fjernes, ellers vil menneskeheden ikke overleve. De der er af den opfattelse, at der ikke er nogen væsentlig forskel mellem menneskeånden og en computer, er ude af stand til at tænke kreativt, dvs. menneskeligt, uden for geopolitikken, for at standse den nuværende “aksiomatiske” glidebane ind i en termonuklear tredje verdenskrig.

F.eks. advarer de, der er usikre om det menneskelige sinds natur og videnskab, i afmagt om faren ved de anvendelser af “kunstig intelligens”, som nu benyttes af f.eks. Palantir Corporation på slagmarken i Ukraine og i fremtidige operationer. “Palantir fremviste, hvordan dets software kunne anvendes af militæret i moderne krigsscenarier. En operatør kunne bruge en chatbot i ChatGPT-stil til at bestille overvågning med droner, skabe angrebsplaner og koordinere

forstyrrelse af fjendtlig kommunikation,” rapporterede Metaverse Post den 27. april. “Lanceringen af Palantirs AIP vil helt sikkert rejse spørgsmål om de etiske implikationer af Palantirs involvering i militære operationer.”

Problemet er naturligvis programmørernes sind og fordomme. Hvad er deres opfattelse af krig? I 2003, da den anden Irak-krig, en “forebyggende angrebskrig” af den type der blev erklæret for en “forbrydelse mod menneskeheden” i Nürnberg, var ved at blive iværksat, erklærede Lyndon LaRouche, at det var af største strategiske betydning at fordømme “den politiske filosof” Leo Strauss (1899-1973) og hans opfattelser af legalitet og menneskelighed. Forskellige medlemmer af Bush 43’s kabinet, og endnu vigtigere, profilen af hele Bush-holdet, var i overensstemmelse med den “dyriske” opfattelse af menneskeheden, som ikke kun Strauss, men også Palantirs grundlægger og Strauss-tilhænger Peter Thiel anlagde, som Thiel anførte i sit foredrag fra 2004, “The Straussian Moment”.

I et brev i september 1932 til Carl Schmitt (1888-1985), der bar øgenavnet “Det Tredje Riges kronjurist”, , påstod Strauss: “Det højeste fundament for retten er princippet om menneskets naturlige ondskab. Fordi mennesket af natur er ondt, har det derfor brug for råderum. Men råderummet kan kun etableres – dvs. menneskene kan forenes – udelukkende i forening mod andre mennesker.” For Peter Thiel var den 11. september 2001 “det såkaldte straussiske øjeblik”, fordi det “satte spørgsmålstegn ved ... hele den politiske og militære ramme for det 19. og 20. århundrede, ja, for hele den moderne tidsalder”. I virkeligheden blev den transatlantiske verden omstillet til et permanent grundlag for krig af Cheney-Bushs Hvide Hus og af Londons Tony Blair og hans doktrin om “ansvar for at beskytte”, der omstødte den Vestfalske Fredstraktat fra 1644-48. Der blev vedtaget en såkaldt moderne “Ermächtigungsgesetz”, benævnt Patriot Act, ligesom bemyndigelsesloven fra marts 1933, som tildelte Hitler den

højeste magt i nødstilfælde. Selv om den nødsituation, som angiveligt blev udløst af denne lov, for længst er forbi, er Patriot Act, der officielt hedder Uniting and Strengthening America by Providing Appropriate Tools Required to Intercept and Obstruct Terrorism (USA PATRIOT) Act of 2001, stadig i kraft.

Udgør dette opfattelsen af krigsførelse, der ligger til grund for Palantirs samarbejde med Ukraine i dag? Betänk i denne forbindelse, at Vladimir Putin er blevet udpeget som krigsforbryder af den internationale straffedomstol, og at Europa-Parlamentet i november sidste år erklærede, at Rusland er en statssponsor af terrorisme.

Den økonomiske praksis i anglosfæren afslører det samme straussiske verdensbillede. Som Pam og Russ Marten udtrykte det i en kommentar til JP Morgan Chases nylige "overtagelse" af First Republic Bank: "På Wall Street er forretningsmodellen, at man fortærer det, man dræber. Jamie Dimon og den bank han står i spidsen for, JPMorgan Chase, har netop opslugt First Republic Bank, efter at Dimon havde orkestreret den værste "redning" af First Republic i historien om bankredninger... JPMorgan Chases historie med at opsluge konkurrenter er både forbløffende og en anklage mod de statslige banktilsynsmyndigheder."

Endnu mere forbløffende kan Jamie Dimons forventede vidneudsagn senere på måneden i Jeffrey Epstein-sagen blive "gaven, der bliver ved med at give". Financial Times i London har rapporteret: "I retssagerne hævdes det, at JPMorgan, som var bankforbindelse for Epstein i 15 år fra 1998 til 2013, drog fordel af menneskehandel og ignorerede flere interne advarsler om sin klients ulovlige adfærd. Långiveren har beskrevet påstandene som ubegrundede." Bliver JP Morgan og dens administrerende direktør ædt af et rovdyr med et andet navn?

Den eksistentielle krise – finansiel, strategisk og moralsk –

som Helga Zepp-LaRouche hentydede til, er i sandhed en krise, der kræver et helt nyt lederskab, som ikke kommer fra "eliterne", men fra selveste borgerne i de transatlantiske nationer. Disse borgere bør ikke bukke under for historiens tyngde. Missionen kræver, at den universelle ånd i Den amerikanske Uafhængighedserklæring, som den blev omformuleret i Schiller Instituttets Erklæring om menneskets umistelige Rettigheder fra 1985, er den der danner grundlaget for indgriben i nutiden – "at når som helst en regering bliver destruktiv for liv, frihed og stræben efter lykke, er det folkets ret at ændre eller afskaffe den og indsætte en ny regering", baseret på principper som dem, der er diskuteret i dokumentet Ti principper for en ny strategisk og udviklingsmæssig arkitektur.

Nedbruddet af First Republic viser, at det er på tide at komme i gang

Den 1. maj 2023 (EIRNS) – Med afviklingen og salget af First Republic Bank i weekenden blev der blotlagt mere end bankens beskidte undertøj. FDIC arrangerede en aftale med Jamie Dimons JPMorgan Chase, hvor den allerede oppustede Chase Bank vil blive yderligere opblæst, og den amerikanske offentlighed, i form af FDIC's redningspakker, vil betale for det uønskede giftige papir. Desuden er dette nu officielt det næststørste bankkrak i USA's historie, hvilket afslører, at USA, og dermed alle de transatlantiske økonomier, befinder sig i en eksistentiel klemme mellem en hyperinflationær eksplosion på den ene side og et hurtigt kollaps af de finansielle værdier på den anden side.

Samtidig stiger faren for, at en større krig bryder ud om Ukraine-området. Rusland iværksatte mandag den 1. maj en bølge af angreb mod ukrainske mål, der var rettet mod opbygninger af militært udstyr og tropper langs Ukraines konfliktlinje som forberedelse til Ukraines påtænkte modoffensiv. Dette kommer i kølvandet på, at britiske topembedsmænd har besøgt Kiev og advaret Ukraine mod at gå diplomatiets vej efter telefonopkaldet mellem Zelenskij og den kinesiske præsident, Xi Jinping, i sidste uge. Storbritannien er også på vej til at sende missiler med betydeligt længere rækkevidde til Ukraine, end der hidtil er blevet leveret. Som den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, sagde for nylig, er det klart, at enhver fredsproces er "uacceptabel".

Dette krigsfremstød er ikke et resultat af manglende velvilje eller kvalificerede forslag. Som pave Frans udtrykte det på vej hjem fra et besøg i Ungarn, "er alle interesserede i vejen til fred", og han antydede, at han selv er involveret i en slags fredsmission. Drivkraften bag denne krig er snarere de transatlantiske økonomier, der er i en ildevarslende svækket tilstand, hvis gæld øges, krakelerer og i stigende grad knuser de fattigste under sin vægt.

Sandheden om dette og katastrofen ved stedfortræderkrigen i Ukraine er imidlertid mere og mere åbenlys for alle at se. Gennemførelsen af et lovforslag om adskillelse af bankerne, også kendt som Glass-Steagall, blev næsten gennemført i det schweiziske parlament i april efter Credit Suisse' kollaps, bortset fra at regeringen blev presset af USA til at kautionere for den dårlige gæld og fremtvinge et opkøb. Som en ledende parlamentariker i Schweiz sagde, skulle USA have overtaget ansvaret, "men de fik os til at betale". Et eksempel på stormagtspolitik." Hvis det er sådan det vestlige oligarkiske system behandler en af sine allierede, hvordan tror du så, at resten af verden har det?

Vi befinder os lige nu ved en epokegørende ændring i verdenshistorien. Som kampen for Glass-Steagall er indbegrebet

af, er påstanden om at befolkningernes udvikling er det enestående formål med politik – og ikke opretholdelsen af finanspapirer eller fastholdelsen af ens magtsfære – grundlaget for en universel definition af den politiske praksis for alle nationer på planeten. Det er dét, der afvises med Vestens beslutning om at risikere menneskehedens atomare udslettelse for at besejre og opsplitte Rusland. Anerkendelsen af denne dobbelthed afføder i øjeblikket en uimodståelig reaktion rundt om i verden og angiver samtidig vejen ud af denne krise.

Det, der er nødvendigt nu, er at genoplive den vigtige tradition for at gribe ind, for at ytre sig, for at hæve stemmen, når ingen andre gør det. Vores fjender frygter dette mere end noget andet. Og tiden har aldrig været mere moden til at stå op og yde en indsats.

Briterne slås for at forhindre, at freden bryder ud

Den 30. april 2023 (EIRNS) Den kinesiske præsident Xi Jinpings telefonsamtale med Ukraines præsident Volodymyr Zelenskij sidst den 26. april, på Zelenskijs initiativ, truede med at forpurre krigsmagernes ærinde ved at åbne en ny vej for en mulig forhandlingsløsning på Ukraine-krisen – og dermed et skridt væk fra den atomare afgrund.

London greb hurtigt ind og sendte den tidligere MI6-chef Sir Richard Dearlove og andre til Kiev torsdag den 27. april med det formål at afbryde ethvert muligt fredsinitiativ på forhånd – som de har gjort det gentagne gange, herunder sabotagen af

Minsk.

Allerede dagen efter, fredag, udstak den ukrainske præsidentielle rådgiver, Mykhailo Podolyak, et interview for den britiske linje, hvor han forsøgte at sænke Xi-initiativet ved på fornærmende vis at true Kina med, at de skulle bryde med Rusland, ellers ville de blive udstødt af det globale samfund.

Briterne har også netop bekræftet deres fastlagte politik, som er at udnytte Ukraine-krisen med henblik på at få et direkte atomopgør med Rusland, med Krim som udløsende faktor – det som Malcolm Chalmers, vicegeneraldirektør for den førende britiske tænketank RUSI (Royal United Services Institute), ynder at kalde en “Krim-missilkrise”. I en ny rapport, som RUSI offentliggjorde den 28. april, foreslog medforfatter Jack Watling, en højtstående forsker i RUSI, at selv om “der ikke er nogen aktuelle tegn på, at Rusland planlægger at udføre angreb, der bevidst er rettet mod ukrainske atomkraftværker”, bør muligheden for at det “kunne ske” fremhæves for at “etablere afskrækkelse mod en bevidst fremstillet radiologisk hændelse, ved at gøre det klart for Rusland at en sådan hændelse ville blive fulgt op af en massiv reaktion for at begrænse skaderne og forøget støtte til Ukraines krigsindsats.”

Er den længe udråbte “ukrainske modoffensiv” ved at antage karakter af et NATO-“svar” på en operation under falsk flag mod Zaporozhye eller et andet ukrainsk atomkraftværk? Hvordan kan et sådant vanvid stoppes?

I en Twitter Space-diskussion i dag med den undersøgende journalist Daniel Estulin beskrev Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, den globale strategiske situation i følgende sammenfattende vendinger:

“Der foregår lige nu en historisk, epokegørende ændring af den måde hvorpå verden er organiseret. Fra den ene side er det

meget fascinerende, håbefuldt og lovende, fordi landene i det Globale Syd er fast besluttet på at skabe et nyt økonomisk system, der muliggør udvikling for dem. Det kommer til at blive enden på kolonialismen, som fortsat eksisterer på trods af mange nationers formelle uafhængighed.

“Dette er en reaktion mod dollaren, og vi har en igangværende proces med af-dollarisering. Det ville være relativt let at klare dette, hvis ikke det var fordi landene i Vesten – USA, Storbritannien og EU – er fast besluttet på at imødegå dette ønske fra det Globale Syd med alle til rådighed stående midler ved at påstå, at dette er en kamp mellem “demokratier” og “autokratier”. F.eks. opfordrede Josep Borrell, EU’s såkaldte udenrigsminister, for nylig til at skride til handling for at overbevise landene i Afrika, Asien og Latinamerika om, at de absolut skal fordømme Rusland og ikke have økonomiske forbindelser med Kina – hvilket er en tabt sag, for det er præcis, hvad disse lande er i færd med.

“Midt i det hele er faren for, at Ukraine-krisen optrappes og fører til civilisationens potentielle afslutning i en atomkrig, det som bør få alle op af stolene.

“Schiller Instituttet har grebet ind i dette ved at organisere internationale konferencer for at forsøge at etablere et andet niveau for diskussion, ved at foreslå en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur som fuldt ud tager hensyn til interesserne for alle lande på planeten.”

Helga Zepp-LaRouche giver

interview til pakistansk tv om “Ukraine-krisen og Kinas udenrigspolitik”

28. april 2023 (EIRNS)-Schiller Instituttets grundlægger og formand Helga Zepp-LaRouche gav et interview til Pakistan TV Worlds “Views on News”-udsendelse den 27. april med titlen “Ukraine-krisen og Kinas udenrigspolitik”. Anker Jawad Tehami talte med fru Zepp-LaRouche og i studiet med admiral Farhat Hussain Khan (pensioneret), formand for Center for Aerospace and Security Studies.

JAWAD TEHAMI: Hello and welcome to Views on News; I’m Jawad Tehami.

Chinese President Xi Jinping says that as a responsible nation, Beijing can’t be a bystander to the Ukraine conflict, and China always stands on the side of peace, and China’s goal position regarding the Ukraine conflict is to promote peace via talks. Now, this is what Chinese President Xi Jinping during a phone call with Ukrainian President Volodymyr Zelenskyy which was an hour-long call. And this particular call has been termed as “meaningful” by Ukrainian President Volodymyr Zelenskyy.

Earlier we saw that China released a 12-point peace proposal regarding the resolution of the Ukraine conflict, which was welcomed by both Russia and Ukraine, that urged for an immediate ceasefire and the resumption of the peace talks between the two conflict sites. [https://www.fmprc.gov.cn/eng/-wjdt_665385/2649_665393/202302/t20230224_11030713.html] However, the West, the U.S. and its NATO allies didn’t accept that particular peace proposal, rather questioned the position

regarding China being a peace mediator or peace broker in this particular conflict.

Now, specifically, talking about this phone call between Ukrainian President and Chinese President, Russia has welcomed Chinese initiative for a negotiated political settlement. The U.S. has also welcomed this particular phone call, yet, it has said that it is too soon to tell whether it will lead to a peace deal.

On the other hand, we have seen that NATO's chief Jens Stoltenberg has said that the U.S.-led alliance has provided over 98% of the combat vehicles. At the same time, in another major development, we've seen Britain's Armed Forces Minister [James Heappey] told Parliament that the government has already started the shipment of depleted uranium ammunition to Ukraine. When the U.K. decided to provide Ukraine with the depleted uranium ammunition, it was strongly condemned by Russian President Vladimir Putin, who said that Russia would be forced to act accordingly. Russian Defense Minister at the time had said that the British decision left fewer steps before the potential nuclear collision between Russia and the West. After that, Russia also decided to deploy tactical nuclear weapons in the neighboring Belarus.

In today's show we will be talking about how likely is the chance of a success of China's mediation regarding the resolution of the Ukraine conflict, given the fact that recently we have seen a success on the foreign policy front for China, regarding the Iran-Saudi rapprochement and amid the continuity of the supply of weapons from NATO and the Western nations to Ukraine: What are the chances, is there any potential threat of a nuclear war between the West and Russia?

To understand the entire gambit of this particular situation, we are honored to have been joined in the studio by Air Marshal (ret.) Mr. Farhat Hussain Khan; he's president of the

Center for Aerospace & Security Studies. Mr. Farhat, thank you very much for your time for being with us on "Views on News." We really appreciate that. On Skype at the same time, from Wiesbaden, Germany, we are being joined by Mrs. Helga Zepp-LaRouche. She is the founder and chairwoman of the Schiller Institute. Mrs. LaRouche, thank you very much for your time, also for being with us on "Views on News" tonight.

Let me begin with the first question towards you, Mrs. LaRouche: How important and significant was this call between the Ukrainian and Chinese President? And also Beijing saying it wants to send an envoy to Kiev, to mediate a political settlement. How do you see that, also?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Well, I think this is extremely important and urgent, given the fact that the world really is on the verge of a nuclear catastrophe. I think that if there's any country which has the power and credibility to mediate this conflict, it is China. First of all, I think China proven in the past, absolutely, that it is impartial. It was able, as you just mentioned, to get the governments of Iran and Saudi Arabia to the negotiation table, and now the President of Iran has been welcomed by Saudi Arabia, in a brotherly way—that's a big jump forward. And so I would really say that while the situation is extremely complex in Ukraine and around Ukraine, that there is a glimpse of hope, definitely.

I think that what will come out of it, I personally think that President Zelenskyy is happy that President Xi Jinping has reached out to Ukraine in the way he did, because the Ukrainian people are the worst victims of this proxy war between the West and Russia, and they're being slaughtered. And especially after the recent Pentagon leaks, where it came out that the United States government judged the military situation as being much worse than they were saying publicly—that, in my view, makes the Ukrainian people and the

Ukrainian military the victims, the pawn, in a larger chess game. And the sooner that ends, the better. So I think this is extremely important.

If it will succeed? I think everybody has to be extremely watchful, because I think the United States is very factionalized. There are some people whom I would say are realists, like General Milley, who already several months ago demanded that there should be negotiations right now—and that is the military! So, there are some people who I think will be also backing this proposal, but there are also some hawks. For example, this week alone, there is a meeting of the “Free Nations of Post-Russia Forum” from the Hudson Institute and others, in Washington, even on Capitol Hill, who are talking about splitting Russia into 10 or 12 different pieces. And certain other people have talked about that the whole aim is to “weaken Russia,” to “ruin Russia,” and from the British side came not only the depleted uranium weapons, which I think is a total escalation, but also they have been pushing the Ukrainians to retake Crimea, and have what they call a “Cuban missile crisis on steroids.”

So this is a very complex situation, but I think if any country can do something, it is China. ...

TEHAMI: ... Air Marshal, your take on the phone call?

FARHAT HUSSAIN KHAN: Thank you very much. Actually, to stay right at the onset, this telephone call is very significant, even if it has made a small icebreaking. The reason being the Ukraine has taken a lot of toll in many fronts, politically, strategically, in military terms and also in the economic front of the entire world. And if you would allow me to call it, it is a mini-world war. So any dent into pushing this crisis backward is a success.

So therefore, we encourage it. It has been acknowledged by Russia and well as the United States, that's one. Secondly, whenever such things happen, it is the credibility of the overture that matters. Now, look at China: go back by 20-30 years, in the entire process of world politics and the world order that we've been talking about, China has never been aggressive to any country, one. They have always talked of peace. When the U.S.-led coalition raised the hype of Indo-Pacific strategy to contain China, they also presented a five-point peace formula. So, Mr. Xi has demonstrated his abilities to conduct peace. That's the viability behind the entire force.

The other thing is, it has a relationship with Russia that can make the difference, second.

Therefore, what is the cause of the war? The cause of the war is the Russian concern of security, that Ukraine should not form part of NATO. And there are other things also, but the prime demand here, they should not join NATO, so that we have a buffer between. So the players that are there, Russia and Ukraine, have assembly to look at in the form of President Xi as a peace mediator.

I think while results will come later, this call, which lasted for a long time, about an hour or so, and is welcome by the players. It has greatly impacted the world environment! Look, if there is someone who can make the fact, that is Mr. Xi, and he is moving in that direction. Of course, it's a bloody war and has caused devastation; it'll probably take time. But the movement forward, the presentation of the 12-points, that first point is, OK, at least de-escalate. And then stop the war, and then start to talk. What to talk about is something later, but at least, small, little steps that the environment matters, the environment that the world has perceived today, after this call, is a message of peace from China, a country that has recently put two warriors at peace, in terms of Saudi Arabia and Iran that have been fighting for the last 35 years!

On various fronts, I think China has proved its credentials and it will make a lot of difference in the peace process.

TEHAMI: Mrs. LaRouche, when we talk about Ukraine's perspective, Ukrainian President Volodymyr Zelenskyy at that time, when China released its 12-point peace proposal, the resolution of the Ukraine conflict, he welcomed that. Now, out of this particular call, he termed it as being "meaningful." But we saw, on the other hand, when NATO Secretary General was in Ukraine, Mr. Volodymyr Zelenskyy asked for more weapons to continue with the war. What do we understand out of it? On one side, he wants this particular stride of the efforts that are being made by China, he welcomes those; on the other side, he calls on NATO for supplying more weapons. What do we understand out of this particular thing?

ZEPP-LAROUCHE: I have not looked into the head of Mr. Zelenskyy, but he already was once ready to have peace negotiations, and that was in March 2022. This was in Turkiye, where the chances that it could have come to a negotiated end of this war were there; and then it was [then British Prime Minister] Boris Johnson who personally flew into Kiev and put pressure on the Ukrainian government to not do that. So given the fact that the Ukrainian economy is completely smashed, a lot of the infrastructure is destroyed, the economy is—I don't know how many percent they're still functioning, but it's devastated, and before the war, China was the largest trade partner of Ukraine. And if Ukraine has any hope to go back to a normal life, and to have reconstruction, I think there are some people in the West who are already speculating on investment, and basically integrating Ukraine into the West.

But the West is not so attractive right now, because if you look at the banking crisis, the United States, only six weeks after the first, Silicon Valley Bank went bankrupt, and you

have a new banking crisis erupting. The UBS took over the Credit Suisse, but that is not going smoothly. So the West has severe economic problems. And frankly, what is the long term, or the medium-term perspective, would be that the Belt and Road Initiative would be extended as Eurasian perspective, in that case, Ukraine would be in a completely different position, and could become a bridge between Europe and the rest of Asia.

So if people in Ukraine think about it right, it is in their best interests that China should play a mediating role, and therefore, I personally think that President Zelenskyy is being pressured by the hawks in the West to go into the confrontation and have the military victory on the battlefield. Now, I think that many military experts are basically saying that the chances for Ukraine to win "on the battlefield" (in quotes) are practically nonexistent, because...

TEHAMI: Why are they less or nonexistent, for that matter, Mrs. LaRouche? Pardon me for the interruption, but why are they are less, in the chances for Ukrainian victory in battle?

ZEPP-LAROUCHE: Well, it's the estimate, and this is the view of several military experts from Germany, Italy, Switzerland, France, and the Pentagon papers have said that themselves. Because the Ukrainian population is much smaller than the Russian population. The idea that you can pump this country full of weapons, naturally, you can escalate, and then you reach a trip-wire, and then you are risking a large war, but nobody wins either. So, I don't think the idea of "winning" this war in Ukraine is—even in the United States several people have dropped that recently among others—Richard Haass,

who is the president of Council on Foreign Relations. So the voices who basically say, look, let's stop this, it was a terrible thing, it should never have happened, that number of people are growing.

So, naturally, you could fight this war forever, and have a grinding up of the population, but I think that that is not a realistic perspective. If people push the Ukrainians, for example, to use weapons which hit long into the territory of Russia, then you are in danger of crossing a red line. And Mr. Medvedev has warned, and not only Medvedev, but several Russian officials in the recent weeks, have warned dramatically that we're inching step by step toward the great catastrophe. And also if people are urging the Ukrainians to retake Crimea, that is another red line.

So I think this intervention of President Xi Jinping coming into the picture, is really one second before 12. And I really can only hope that all the reasonable people in the world cooperate to make this work...

TEHAMI: Let me take Mrs. LaRouche's view on this also: Do you think if Ukraine has finally realized that the efforts, or the strides that China is trying to put in for peace and the resolution of the Ukrainian conflict through talks, is it in a position to strike a peace deal without the influence of the West?

ZEPP-LAROCHE: Well, that remains to be seen. I don't think the Ukrainian government is very independent. I think that it has more to do with what the factional lineup is in the West. For example, Mr. Macron has clearly indicated in the recent period, that he does not want to be totally in the camp of the United States. He said that in respect to Taiwan, where he said Taiwan is an internal Chinese affair and the Europeans

should not get drawn by the United States into this conflict. Which many people, even in Germany, agree with him. Naturally, the United States and Great Britain say the opposite, and call the question of loyalty of the West and values of the West and all of this verbiage which is being used. But the reality is, any peace-loving person, anybody who is not a madman or madwoman, should understand that the continuation of the escalation threatens the annihilation of the human species! I have been studying this a lot, and if you listen to people like Steven Starr, who is a nuclear analyst in the United States, or other people who are studying what happens in the case of one nuclear weapon being used, the danger is almost 100% certainty that all nuclear weapons will be used. Because I don't think that a regional nuclear war is possible: It's the logic of nuclear war, that the entire arsenal comes into play. And that means that all life on the planet will be destroyed in a nuclear winter that follows for about 10 years after such a nuclear war. And then there will be absolutely nobody left to even study the causes, because no historian will be alive to look into the matter!

And I think if people would be aware of the fact that, given the fact that the warning time when one side would realize there is a nuclear missile launched, the warning time the leadership on one or the other side is a few minutes, somewhere between 5 and 10 minutes, when the decision has to be made, when the flight time of ICBMs is about maximum 20-30 minutes: And then, it's all over! That means that the warning time is so short, and if you think how many irrational people are around, and how many near-incidents have already happened, where a disaster was only avoided because one pilot was able to make a very good flight maneuver to escape a conflict—I think if people would understand how much the human species is at risk, we all would be in the streets demanding an immediate end to the war.

Because if people, the life of the human species and the

existence of the human species is so precious: We are the most creative species of all the other species, we're the only ones that can discover things, who can make beautiful art, who can make scientific discoveries. And all of that would be lost—and for what?

So, I think the brinkmanship, or the very idea of geopolitics has to be stopped. I really think we have to move out of the idea of—unipolarity is not functioning; that has disappeared already. But also multipolarity is not good enough, because you still have the danger of geopolitical conflict between one bloc and another bloc. And I think we have to urgently move into a new paradigm, where we think about the one humanity first, before we think about national interests. And this is also why I think that President Xi Jinping is uniquely qualified, because he has in the recent period, not only launched the Belt and Road Initiative, but also the Global Security Initiative, the Global Development Initiative, and more recently, the Global Civilizational Initiative, which is one way of putting a dialogue of cultures, or dialogue of civilizations on the table. And I think a combination of all of these approaches is really necessary to defuse this situation.

TEHAMI: Mrs. LaRouche, as you have very comprehensively shed light on the existential threat to humanity, the threat of the use of thermonuclear weapons, now, when we specifically talk about those 12 points, the point No. 8 by China categorically says that “Reducing strategic risks. Nuclear weapons must not be used and nuclear wars must not be fought. The threat or use of nuclear weapons should be opposed...”
[https://www.fmprc.gov.cn/eng/wjdt_665385/2649_665393/-202302/t20230224_11030713.html]

On the other side, we see the U.K. shipping depleted uranium shells to Ukraine, as a result of which, we saw a condemnation

by the Russian President. And then, Russia also decided to deploy tactical nuclear weapons to neighboring Belarus.

So on one side, we see the initiatives by China to discourage the use of nuclear weapons, on the other side, we continuously see the escalation on this front. How much bigger a threat of use of nuclear weapons regarding Ukraine conflict at this point in time happens to be?

ZEPP-LAROUCHE: I think Ukraine would just be the trigger point. Because the United States official doctrine—and Biden, I think had promised at one point, he would change that, but then he did not—the U.S. has in their strategic doctrine the possibility of a preemptive use of nuclear weapons. And in the recent period, a few months ago, or maybe less than two months ago, Russia, or actually President Putin has said that because of this existing U.S. doctrine, because of the general strategic situation, it forces Russia to do likewise! That means, Russia has now said because the United States has the preemptive use of nuclear weapons in their doctrine, that Russia is basically abandoning its idea that they're not using first-strike of nuclear weapons.

Now, that is why I was making so much alarm on the question of how close we are. Because if you have the two largest nuclear powers in the world basically not trusting each other—the trust has been completely destroyed, the usual kinds of back-channels do not exist, this is why I really think we are in a situation much more dangerous than even at the height of the Cuban Missile Crisis, because if you look at the historical records, even when that crisis was at its high point, you had between Kennedy and Khrushchev, a quite reasonable negotiation in the background. And I don't think that exists right now! And that makes the situation right now much, much more dangerous, and that is why the Schiller Institute—we have been pushing the idea that we urgently need a new security and

development architecture, which takes into account the interests of every single nation on the planet. [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten--principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>]

Unfortunately the idea of a European security architecture, no longer looks very likely. That existed at the time of the German reunification and the end of the Soviet Union: Gorbachev talked about the “common European house”; Putin talked many times in the beginning about a security structure from Vladivostok to Lisbon. But that in a certain sense, the chemistry does not exist any more, because of so many things which have happened, especially the destruction of trust to which [former German Chancellor] Merkel and [former French President] Hollande contributed by saying the whole Minsk agreement was just a charade to gain time to arm the Ukrainian troops.

So that's why I think we have to take it a step higher, and that is, the idea of having a security architecture which includes {every} country: Russia, China, United States, and all the other countries. And the only way how one could do that, is by having a development: I wrote Ten Principles for how such a security architecture could look like, and it's a very comprehensive idea. But it connects to the Peace of Westphalia, which ended 150 years of religious warfare in Europe, by coming to the conclusion that if the fight would continue, there would be nobody left to enjoy the victory, because everybody would be dead. And that's I think exactly the point that we are at, because if it comes to the use of nuclear weapons, there will be absolutely nobody who will enjoy the victory, because we all will be dead: And I think that has to be the starting point.

We are the creative species: Can we give ourselves an order, which allows the survival of the human species? Or are we stuck in stupid geopolitical games which risk—I think war in

the time of thermonuclear weapons is not an option of conflict resolution any more. And that's why I think the 12-point proposal by Xi Jinping is the best formula to start negotiations with. It doesn't answer all questions, yet, but the whole point is to enter discussion, to enter a process of sorting things out: Finding out what are the vital interests of the one side? What are the absolutely non-negotiable arguments on the other side? And then, to arrive a compromise at a higher level, you know, when you take a policy which benefits everybody, then you can find a peaceful solution. But I think we are really in an absolutely urgent need of that. ...

TEHAMI: Mrs. LaRouche, when we talk about the 12-point peace proposal, now, as you already mentioned in one of your takes that I just collected from your website, in which you talk about the U.S. and NATO allies rejecting this 12-point peace proposal for certain reasons. I would like you to shed a bit of light regarding that one as well.

When we talk about China's position on Ukraine conflict, it has neither condemned Russia's special military operation in Ukraine, nor endorsed it. And that is what exactly irritates the Western nations, particularly the U.S.

So what does basically China have to do now, after it has set a good example, where it can act as a peace mediator, given the fact it has mediated the restoration of diplomatic ties between Iran and Saudi Arabia, at the same time?

ZEPP-LAROUCHE: I think China is a country which I think is based on a 2,500-year tradition of Confucianism. I think that plays for sort of the "genes" of the Chinese philosophy, or the Chinese people, a much deeper role than even Marxism—that's my view. I don't think that the Chinese would all agree with that, but that's my conclusion. Or, they call

it socialism with Chinese characteristics, and these characteristics are Confucian, in my view, in my observation. And that means that they have an idea of a harmonic development, that you have to have harmony in the family, so that there's harmony in the state, and there has to be harmony among the states, so there's harmony in the world.

And that is actually a world outlook which is the reason why, after 10 years of Belt and Road Initiative, there are now 150 countries that are cooperating with China, and they feel that they have a lot of benefits by doing so. There is also a complete renaissance of the Non-Aligned Movement, which I think is a big factor in the world situation: Xi Jinping talks about that we are experiencing changes as they have not been seen in 100 years. I would say maybe even longer: Because the developing countries, the countries of the Global South do not want to continue with a modern form of colonialism, because colonialism formally ended many decades ago, but in reality it continued to exist in the form of IMF conditionalities, of the World Bank policies. But now, the BRICS countries are there, and in the recent period, 19 countries have made requests to join the BRICS—13 of them formally and 6 of them informally. But the BRICS already has, without that, more GDP than the G7. Now, if you add these 19 countries, they will be the largest economic bloc. The growth rates around these countries of China are 5% for this year; if you look at the West, it's basically zero and with a galloping inflation.

So it is very clearly that the momentum is going in the direction of the new paradigm. The BRICS countries have just reinvigorated the New Development Bank. [Former President of Brazil] Mrs. Dilma Rousseff is the new president of the New Development Bank, and Brazilian President Lula has just said that the New Development Bank has the great potential to become the great bank of the Global South. Now, that is a dynamic which I think that any country, including Ukraine, which sees that and says, "Look, maybe it is more advantageous

if we find a way of getting to peace, becoming part of this development, and go towards a harmonic resolution of this conflict.” And I keep saying that the West should stop trying to contain China, which it will not be possible peacefully in any case, because how can you contain a country which has 1.4 billion people and which has an economic policy which is extremely successful, for 40 years! China did not experience the kind of cycles which exist—

TEHAMI: Mrs. LaRouche, do you mean to say that the West should take the Chinese proposal for peace seriously, rather than going for containing it—a population of 1.4 billion people?

ZEPP-LAROUCHE: Yes, exactly!

TEHAMI: Mrs. Helga Zepp-LaRouche, founder and chairwoman of the Schiller Institute, joining us via Skype from Wiesbaden, Germany. Thank you very much for being with us on “Views on News” tonight. We really appreciate that. In the studio we were joined by Air Marshal (ret.) Farhat Hussain Khan, President of the Center for Aerospace and Security Studies, thank you very much for your time being with us, also. It was an enlightening discussion indeed! And with that we come to the end of today’s show.

Xi-Zelensky-telefonsamtalen:

Er menneskeheden god?

Den 27. april 2023 (EIRNS) – Kinas autoritative “Global Times” (GT) bragte en diskussion om metoden i præsident Xi Jinpings tilsyneladende gådefulde diplomati. Det overraskede alle de kloge analytikere, tænketanke og snakkehoveder i Vesten, da saudierne og iranerne så sent som i sidste måned begravede stridsøksen. Umiddelbart begynder såkaldt uløselige brændpunkter som f.eks. Yemen – hvor mange flere er døde end i Ukraine-konflikten – at være knap så uløselige. Saudierne og syrerne taler igen med hinanden, selv om saudierne i et årti havde finansieret en borgerkrig i Syrien – hvor der også er mange flere døde end i Ukraine-konflikten. Mon Xi kan udrette et mindre mirakel med den hårdnakkede præsident Zelenskij i Ukraine?

GT forklarer, at baggrunden for konflikten er kompleks og har mange knuder, men at de kan identificeres og håndteres. Det kræver “enorm politisk visdom, tålmodighed og udholdenhed”. På ét plan virker en sådan tilgang nærmest naiv – at der er nok at gøre for Rusland og de vestlige lande til, at de ikke behøver nedkæmpe hinanden; at der ikke er behov for at finde på undskyldninger for at ændre alle andres politiske system. Hvad med den bizzarre tankegang, hvormed lande må drænes for deres råstoffer og deres befolkningers arbejdskraft, ja selv deres levetid, for at købe lidt mere tid til et internationalt pyramidespil? Tror Xi virkelig, at landenes ledere kan navigere på den ujævne vej sammen og komme ud af en sådan “uregerlig” finansiel boble?

I bund og grund stemmer Xis metode overens med det kontroversielle tiende punkt i Helga Zepp-LaRouches “Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur”, nemlig at “mennesket er grundlæggende godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed ... og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan

overvindes.” <https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>

Til gengæld foranledigede præsident Joe Biden i går, at USA's atombevåbnede ubåde regelmæssigt anløber Sydkoreas havne som led i et opgør med Nordkorea. Det kaldes “udvidet afskrækkelse”. (Er der nogen der husker, at der kun skulle en smule til for at få Nordkorea til at stoppe deres atomvåbenprogram, både under Bill Clinton og Donald Trump? Behandler man dem som sin fjende, har man tilsyneladende også en fjende). Alligevel har lederen af Atlantic Council, Fred Kempe, netop tilskyndet Biden om at han har tøvet med at konfrontere Putin – og Kempe og hans venner fra etablissementet vil ødelægge Bidens “præsidentielle arv”, medmindre han går med i det atomare konfrontationsspil mod Rusland.

Biden ville gøre klogt i at se den to minutter lange video fra den tidligere russiske præsident Dmitrij Medvedev: <https://twitter.com/i/status/1651237250682830848> Den slutter med: “[Al denne snak om at “russerne aldrig vil gøre det”, eller at “russerne altid truer os med atomvåben”, er ubrugelig. Vestlige analytikere, militærkommandoer og politiske ledere burde simpelthen evaluere vores regler og intentioner. Den øverstbefalende, præsidenten, talte om dette. Jeg vil sige dette ... som tidligere præsident véd jeg ... man skal være forberedt på, at i en bestemt situation må ens hånd ikke ryste for at benytte dem, hvor grusomt og uhyrligt det end måtte lyde.”

Hvis mennesket i bund og grund er godt, hvad har så bragt verden til dette punkt? Hvis ondskab er et resultat af manglende udvikling, er der sikkert en masse underudvikling rundt omkring, som ikke burde være der. Så tag et kig på USA's faldefærdige transportsystemer, de vandsystemer, der ikke er opført; den eneste by, der er bygget i de sidste hundrede år, Las Vegas, som er tilegnet hasardspil, verdens ørkener, der

ikke er blevet vandet og gjort grønne, de kendte sygdomme som malaria, kolera osv. som stadig dræber millioner af mennesker. Det har været tydeligt hele tiden.

Xi er overbevist om, med en utrættelig optimisme, at denne verdens knuder kan løsnes. Selv om det er forståeligt, når ens samfund har brugt de sidste mere end 30 år på at få 800 millioner mennesker ud af alvorlig fattigdom, så plejede amerikanerne at tænke på den måde.

Så hav respekt for problemernes omfang, men vis mere respekt for menneskehedens skønhed og talent til at løse disse problemer.

Bugtaleren og dukken

Den 26. april 2023 (EIRNS) – Den ukrainske skueplads i NATO's stedfortræderkrig mod Rusland fortsætter på sin bane mod et snarligt opgør mellem supermagter, med uophørlige svadaer udsendt af de ukrainske myndigheder, fra præsident Zelenskyj og nedefter, om en kommende ukrainsk "modoffensiv", der skal omfatte overtagelse af kontrollen med Krim – en nuklear snubletråd, hvis der nogensinde har været en. Russiske embedsmænd på højt niveau fortsætter med ved enhver anledning at formane om, hvor denne udvikling fører hen – "en varm, fuldstændig Tredje Verdenskrig", som Dmitrij Medvedev, næstformand for det Russiske Sikkerhedsråd, udtalte i går.

I en sådan strategisk situation, der er præget af tøven, er det afgørende at holde skarpt fokus på, hvem der her blot er dukken (den professionelle komiker, som er udpeget til det ukrainske præsidentskab), og hvem der er bugtaleren. Som den russiske ambassade i London udtrykte det i en erklæring fra i går: "Det vil ikke lykkes London at flytte skylden for deres

forbrydelser over på dets klienter i Kiev.”

Alle veje fører faktisk til London.

Der er eksempelvis det britiske imperiums ophav til de vanvittige planer om at knuse Rusland og helt udrydde det som nation, som aktivt fremmes i et omrejsende gadecirkus på tværs af USA i denne uge (og som vi dokumenterer i en kommende EIR-artikel). Endnu mere afgørende er sammenbruddet af det bankerotte transatlantiske finanssystem – kontrolleret af City of London og deres juniorpartnere på Wall Street – som er den underliggende årsag til tilskyndelsen til krig.

Knap seks uger efter at Silicon Valley Bank gik konkurs den 10. marts, er krisen i den amerikanske banksektor tilbage med voldsom styrke, med Californiens First Republic Bank i centrum. Med omkring 100 mia. dollars i indskud, der er strømmet ud af banken siden begyndelsen af 2023, og med et fald i værdien af bankens aktier til næsten junk-status i løbet af den sidste uge, suspenderede myndighederne handelen onsdag morgen den 26. april.

Financial Times i City of London bragte sent tirsdag den 25. april en foruroligende artikel med overskriften: “Sharp Sell-Off in First Republic Shares Causes Alarm in Washington”, som sendte et dystert ildevarslende budskab til deres læsere: “Regeringsembedsmand og tilsynsmyndigheder kæmper for at finde en plan”, og bankembedsmænd er “i kontakt med den amerikanske regering, som er i højeste alarmberedskab”. De muligheder, der er på bordet, er alle de samme dårlige muligheder, som Silicon Valley Bank-lignende First Republic, en mellemstor bank, der er stærkt involveret i teknologiske opstartsvirksomheder og andre former for spekulation, stod over for i midten af marts: a) Lad den gå konkurs og tillad afsmitningen at brede sig til hele det spekulative finanssystem, b) få FDIC til at overskride sine lovbestemte beføjelser til kun at forsikre indskud på op til 250.000 dollars og i stedet redde alle indskydere i First Republic (det samme trick, der blev brugt i

forbindelse med Silicon Valley), eller c) overtale et halvt dusin megabanker til at træde til og opkøbe First Republic, herunder alt det spekulative affald fra bankens regnskaber, hvis indskud ikke er blevet indfriet.

På den anden side af Atlanten sveder Union Bank of Switzerland (UBS), som i øjeblikket er den tredjestørste bank i Europa, intenst over, hvordan den skal sluge og formentlig fordøje alt det finansielle affald, som den indvilligede i at overtage fra den konkursramte Credit Suisse, der gik ned den 19. marts, lige efter Silicon Valley Bank. UBS er så tæt forbundet med den globale derivatboble, at Financial Stability Board betragter den som en "global systemisk vigtig bank" – hvilket betyder, at den skal holdes flydende, ellers kan hele systemet implodere.

Men den barske virkelighed er, at den spekulative boble på 2 billioner dollars ikke kan holdes flydende. Hele systemet vil falde sammen. Og det eneste åbne spørgsmål er, om befolkningen i USA og Europa vil være kloge og modige nok til at kræve, at deres regeringer forlader det synkende Titanic, mens det stadig er muligt at overleve. Som Helga Zepp-LaRouche udtrykte det i sin ugentlige webcast-diskussion i dag: "Efter min mening stiger krigsfaren for hver dag der går. Trin for trin bevæger vi os tættere på en sandsynlig katastrofe."

Det er på tide at lukke munden på bugtaleren og lytte til vores egne gode engle.

Radio 24/7 debat med Tom

Gillesberg om Kattegatforbindelsen

Skal Danmark have en Kattegatforbindelse? Det står der intet i regeringsgrundlaget, men i næste måned er samtlige transportordførere inviteret til høring. Vi genstarter debatten med Tom Gillesberg, formand for Schiller-Instituttets venner og fortaler for magnettoget (0:54).

<https://24syv.dk/episode/jarlov-bramsen-var-forsvarsminister-for-laenge>